

FRAM KAMERATER

NOVEMBER 1978

Inga Næss

KAMERAT JOHN

OI... DEN OKTOBERBOKA SKAL KOMA PÅ TIL JUL....

Mari Osmundsen
VI KLARER DET

Pris kr. 36.
Bokhand

Barnebok fra 3 år
Wenche Blomberg
HVEM LAGER DET?

Med illustrasjon
Bjørn Skjetten
Pris kr. 15.-
Bokhandelen ha
Siv

DAG SOLSTAD
KRIG
1940

Jon Michelet
ANGREPET PÅ
LONGYEARBYEN

Jon Michelet
7800 DEMONSTRANTER
SPORLØST FORSVUNNET!
OG ANDRE MERKVERDIGE HISTORIER

INNHALDSFORTEGNELSE.

LEDER	s. 2
Fra VERKET.....	s. 4
Landbruket og krisa	s. 6
Profitttraten-helt underordna	s. 9
Noen fakta om norsk produksjon og Krisa	s. 11
Er ikke arbeiderklassen og Krisa hovedoppgave vår? 2	s. 13
- Har vi ikke lenger noen partidisciplin?	
Lønnsstoppen	s. 14
Gruvkonferanse i Trøndelag	s. 15
Er noen for norsk medlemskap i NATO?	s. 16
Hiewata på ville vegar!	s. 19
1. mai-parola om NATO	s. 22
Husk 28. november!	s. 25
Skaff rom for ungdomsleder-arbeid!	s. 26
Offentliggjør kvinnefrontregnskapet!	s. 26
Ikke et øre til det borgerlige militærapparatet	s. 27
Hvorfor økonomisk krise for Oktober?	s. 28
Organiseringa av massekonferansen om KK	s. 29
KK-kampanja. Hovedoppgave den 1. måneden	s. 30
KK-kampanja i ei bedriftsavgjørelse	s. 31
ANTI-VERKET-kampanja. Irasjeld av disk. i sept. Fk	s. 32
Kjøp alle julegavene på oktober!	s. 34

FRA REDAKSJONEN.

1.Redaksjonen har fått mye kritikk for siste nr. av FK.Kritikken skyldes ikke innholdet,men at formen var så elendig-at flere artikler var omtrent uleselig.Dette har vi sumert opp.Sjøsagt kan en bare være enig i den kritikken.Den elendige formen skjuler helt at bladet i innholdet blir bedre og bedre.Vi tror det er 3 feil som er de viktigste.

a.At den praktiske sida av produksjonen nedprioriteres og gjøres til hastverksarbeid.Sist mangla det plater å trykke på slik at de som trykka måtte gjøre fortvilte forsøk på å bruke gamle plater.Det gikk ikke! Samtidig var det ingen mulighet til å utsette trykkinga.I dette nr. håper vi formen blir litt bedre.Vi har no tatt tiltak for å få fast ordning med maskinskriving av manus.

2.Mangla tidsplan.Fra no av kjører vi ut fast dato for frist.Om ikke den holdes kommer ikke sakene inn.Dette må vi gjøre for å gi kameratene som trykker litt yid på seg.

3.Organiseringa av hele arbeidsprosessen må tas fastere grep om.Her har vi gjort framgang med å avjclare ansvarsforhold og frister.

Men-som fortsatt med ideer og kritikk.

Dette blir et stort nr.Debattlysten vokser og innlegga strømmer inn.Det er utmerket,men vi vil nå prøve å summere opp ~~de~~ Nato-parolediskusjonen slik at andre diskusjoner kan få større plass.Vi tror dette nr. har nådd max.størrelse?

-Frist for innlegg til neste nr. er:Håndskrevne manus: 4/12.Maskinskrevne 6/12!

" DEN ØKONOMISKE OPPBYGGINGA MÅ FØLGE OPPTRAPPINGA AV DEN
REVOLUSJONÆRE KRIGEN " (Mao)

Detta burde være sjølsagt for alle, men i praksis har vel mange glemt det. Uten en solid økonomisk basis kan vi ikke drive revolusjonært arbeid. Uten penger til papir kan vi ikke gi ut noen dagsavis

ØKONOMISKE PROBLEM

I dag har vi økonomiske problemer, spesielt med KK. Dette viser at vi har undervurdert det økonomiske arbeidet. Også DS har økonomiske problemer, og vi vil komme tilbake med en sjølkritikk for feila på dette området. Vi har i praksis sett bort fra det Mao sier: "uten utbygging av økonomien er det umulig å sikre de materielle forutsetningene for den revolusjonære krigen"(Legg vekt på økonomisk arbeid. 20.august -33)

KONTINGENTEN HAR GÅTT NED

For å illustrere problemene vil jeg nevne at mens partiet har gått framover politisk, skal over i mer ekstern virksomhet, og har større utgifter, så har kontingentinnbetalingene pr. medlem gått ned det siste året !!

Avdelingene må også vurdere nærmere hvordan de har drevet sitt arbeid på dette feltet det siste året. Det er viktig i forbindelse med de store økonomiske løftene som vi nå står overfor. Kampen til "Håndslag til KK" må sees på som en del av det økonomiske arbeidet.

SOMMERINNSAMLINGA VAR BRA

Er så det hele mørkt? Nei, spesielt sommerinnsamlingene her i distriktet har vært bra, og viser at vi kan gjøre bra innsats

på det økonomiske området, bare vi tar et skikkelig grep om det, og mobiliserer medlemmene og andre politisk.

HÅNDSLAG KK VIKTIGST NÅ

Vi skulle altså ha de beste forutsetninger for å rette opp dette avviket. Da må vi også vurdere; hva er viktigst - hvor skal vi sette inn støtet nå? DS mener at det absolutt viktigste nå er innsamlinga "Håndslag til KK" Det vil være et stort politisk tilbakeslag om KK nå må gå over til å bli ukeavis igjen. Spesielt i en situasjon der revisjonistene i SV gjør noen fortvilte forsøk på å starte dagsavis. Det vil gi dem blod på tann, og kanskje gjøre problemene våre større.

DAGSAVISA VAR UNDERVURDERT

Grunnen til at KK går for dårlig er i hovedsak at arbeidet med dagsavis har vært undervurdert. Hovedgrunnen er ikke at det er en for dårlig avis. Dette er viktig, for det viser oss at hvis vi jobber bra med avisa nå, så vil vi ikke miste den. Dette betyr sjølsagt ikke at vi ikke må prøve å bedre avisa. KK må bli en bedre avis - husk vi jobber for at det skal bli hovedavisa til arbeidsfolk i Norge.

BETAL INN PENGER FORT

Det viktigste nå er å dekke stor gjeld, og å legge et grunnlag for å bedre avisa. Det er derfor viktig å vi raskt får inn mange penger. I og med at vi har gjeld, vil summen vi må betale vokse ettersom

- 3 -

tida går, pga rentene. Det betyr at penger som kommer inn nå er mer verdt enn penger som kommer inn i januar. Jo fortære vi får inn penger, jo fortære kan KK utvide staben, forbedre utstyret, og framfor alt; lage en bedre avis. En avdeling jeg veit om har betalt inn halvparten av målsettinga nå, og har tegna seg for faste beløp hver lønning fram til 19/2. Dette er en god ide til etterfølging av andre.

FÅ MED UAVHENGIGE

Vi må bli mye flinkere til å dra med uorganiserte for å bidra til å støtte avisa. Sjøl om vi blir stadig flere i partiet har vi en begrensa økonomisk ytsevne. Bare ved å få utallige bidrag fra massevis av uorganiserte kan vi få en utømmelig kilde.

KNYTT MASSENE TIL AVISA

Det er en politisk viktig grunn til å gå ut til massene av uorganiserte for å få dem til å støtte avisa. Folk som blir knytta til avisa ved diskusjoner om den og ved å gi penger til den, vil være mye sikrere støtter enn folk som bare har kjøpt den. Ved at vi har mange som er knytta til avisa ved å støtte den, har vi et mye solidere grunnfjell å stå på, enn om bare noen få har ytt svært store summer.

Dette betyr sjølsagt ikke at vi ikke ønsker store summer fra medlemmer og sympatisører, tvert imot. Men vi må kombinere det med å samle inn bidrag (gjerne 5 - 10,-) fra breie masser av uorganiserte.

Noen kamerater jeg har snakka med, har i avd. si tegna seg for hele beløpet som de fikk i målsetting (ved en slump nå, og resten i faste bidrag), og så skulle de spreng målsettinga ved å samle inn fra venner, arbeidskamerater o.s. De har alt fått inn flere hundre kroner fra uorganiserte.

Lenin:SAML INN FRA MASSENE

Lenin sa i 1912 om arbeidet med Pravda: "Sett ut fra arbeidernes egen initiativ og energi, er det mye viktigere å få innsamla 100 rubler fra, f.eks., 30 grupper arbeidere enn 1000 rubler innsamla av noen dusin "sympatisører". En avis som er stifta på grunnlag av 5 kopek-stykker innsamla av små sirkler av arbeidere på bedriftene er mye mer å stole på, solid og seriøs (både finansielt og, viktigst av alt sett fra utviklinga av arbeidernes demokratiske bevegelse) enn en avis grunnlagt av ti- og hundre-rubler gitt av sympatiserende intellektuelle" (min oversettelse)

Vi bør legge oss Lenin's ord på minnet, enn vi må samtidig huske at 100.000 eller 1 million ikke er nok, vi må ha minst 1,5 millioner. Vi må altså sikre at vi får inn nok penger, bl.a. ved å gi sjøl, og få nære sympatisører til å ta dypt i lommeboka. Samtidig må vi i løpet av planperioden gå breitt ut til folk og knytte dem nært til avisa, for å få et solid grunnfjell å stå på.

GI ET STORT BIDRAG NÅ - SAMLE INN FAST FRA BREIE LAG AV UORGANISERTE!
KNYTT STADIG FLER TIL AVISA!

KAMERATENE PÅ „VERKET”, HAR LAGA ÅRSPLAN.

Vi hadde også en plan i fjor.

Dette er ikke første gangen vi har laga årsplan. Siste perioden hadde vi også en plan- i hvertfall på papiret. Skal jeg nevne noen av de viktigste feila i den planen må det være:

-Når vi valgte ungdommen som hovedoppgave var dette et uttrykk for at vi ikke hadde en konkret analyse av den konkrete situasjonen. Vi er enige i dette no. Vi viste ikke skikkelig hva vi skulle gjøre når ungdommen var hovedoppgava. Dermed ble det også gjort lite.

-En annen feil var at planen mye blei en papirplan. Så snart planen var laga og diskutert, blei den lagt på hylla.

-En tredje feil var at ikke alle kameratene fikk oppgaver. Mens noen få jobba og stressa falt-blei det for lite å gjøre for andre.

Årsplanen 1978-1980.

Vi har diskutert planen på et lagsmøte. Her var det stor enighet om at planen var fin. En svakhet var faktisk at det var for lite motforestillinger. Det skyldes sikkert bla. at kampen mot krisepolitikken følges som et brennede spørsmål for oss. Vi vedtok her følgende prioritering for hele perioden:

1. Krisa
2. KK
3. Skolering/verving
4. Anti-imperialisme
5. Andre saker (Pionerer, krigsseilere..)

Vi har lært av siste året at det ikke er lurt å gjøre planen for hele perioden for detaljert med f.eks. fast bestemmelse om hvor mange som skal jobbe med hva? Vi vil høste erfaringer i høst og så trekke opp en mer detaljert plan etterhvert.

For den første fasen i planen har vi prioritert kreftene slik:

1. Krisa	33% har det som hovedoppgave.
2. KK	40% har det som hovedoppgave
3. Rekrut/skoler.	17% har det som hovedoppgave
4. Andre saker	10% har det som hovedoppgave

I tillegg regner vi med å øke kapasiteten bra for oppgave 1 og 2 ved å trekke med uavhengige

-Når det gjelder kameratene i styret- har disse følgende hovedoppgaver i første fase:

- Formannen: Krisa
 Sekretæren: KK
 Kasserer: Andre saker.

Prioriteringa av anti-imperialistisk arbeid.

Det er motsigelser i avdelinga på

prioriteringa av det anti-imperialistiske arbeidet. Vi har prioritert det på 4. plass. Betyr ikke det at det ikke blir gjort noe? Noen påstår det. & Vi mener det er ei

riktig prioritering ut fra de kreftene vi når med. I tillegg til å fremme støtte til kjempende folk omkring i verden ved særskilte situasjoner må vi prioritere de anti-imperialistiske diskusjonene i laget. Laget har stått i en del opposisjon til Distriktsstyret her. Før sommerleiren gikk hele avdelinga inn for at det var rett å ha parola mot Nato som hovedparole 1. Mai. Mange har endra syn no. Men det er klart at vi ikke er godt nok mobilisert mot Sosial-imperialismen. Vi har også vist lavt nivå på støtte til frigjøringsbevegelser tidligere. Særlig en gang var vi særst tilbake-liggende. Dette er mye å rette opp. Men når vi ikke prioriterer det høyere no henger det og sammen med at det er vanskelig konkret å vite hva vi skal gjøre.

Har laget stilt konkrete målsettinger?

Mao snakker mye om at det er viktig å stille konkrete mål når en går laus på ei oppgave. Dette har også vi prøvd å følge opp. De konkrete måla er:

1. Krisa: Her har vi studert det som står i plandirektivet. 4 målsettinger har vært diskutert:

1. Ta makta i klubben innen planperioden. Her står det motsigelse. Noen mener vi ikke kan stille ei så offensiv oppgave fordi de er usikre på styrken vår. Her må vi fortsette diskusjonen.
2. Det må bygges kommunistiske kjerner i alle produktjonsgrupper på jobben.
3. Bygge opp en skikkelig opposisjon i fagforeningsavdelinga.
4. Reise kampen mot permiteringer.

E. KK.

1. Når det gjeld abonnementet har vi som mål at 7% av arbeidsstokken i dag skal abonere innen jul. Av dette har vi nådd 20% Vi har fått ei samla målsetting for 1. Fase fra DS. Denne har vi alt overopppfylt med over 40%! Men- mesteparten er sikra utafør jobben.
2. Målet for løssalget er at 5% av arbeidsstokken skal kjøpe avisa hver uke. Vi har tidligere også solgt oppmot dette på det beste, men den siste tida har løssalget vært heilt nede i 0! -Når det gjeld løssalget på byen, er det meninga at 40% av avdelinga skal stille her. Det har vært litt rot og sviakt til no, men vi har god tru på at vi skal greie det. Boligsalget er vi ikke kommet igang med erno.

-5-

3. Håndslag til Klassekampen har vi og tatt opp. Målsettinga pr. mnd for kameratene tilsvarer omlag kontingenten. Her er det mye å hente gjennom sympatisører

Cirkel.

Vi har som mål å få igang 1 sirkel innen 1/12. Det er ikke stilt mål for rekruttering.

D. Pioner.

Her har vi stilt målsettinga at alle ungene til kameratene som er i pioneralder, skal bli med i pionerbeveglesn innen planperioden.

Hva slags metoder vil dere bruke?

Herskal jeg ta opp noen av de sakene vi har blitt enige om:

1. Alle kommunistene skal ha ei oppgave.
2. Vi skal jobbe i gjenger slik at vi bedre kan spesialisere oss og unngå for mange plenumsmøter. Slik det er no har vi 4 avdelingsmøter fra sept. til jul. Noen har vært heldagsmøter i forbindelse med helga.
3. Stret har ca. 3 møter i mnd. I tillegg har gjengene møter.
4. Dette betyr at et styremedlem får ca. 2 møter i uka og et lagsmedlem ellers 1 pr. uke.
5. I tillegg har vi noen møter med andre folk foran viktige fagforeningsmøter.
6. Møtesøtene er bestemt for 1/2 år i gangen, men vi har ikke noen skikkelig langtidspan for tyremøtene.
7. Tidligere diskuterte vi planen 1 gang - så a vi den bort. Vi vil no diskutere planen med faste mellomrom.
8. Vi driver studier i gjengene, men har ikke aga allmene studier eller opplegg for sjølstudier.

il sist: Hvordan er stemninga i laget?

nda har vi kamerater som ikke får ei klar oppgave og skikkelig hjelp i arbeidet. Men vi er kommet lenger i spørsmålet om planen og det er mer mot. Jeg tror vi har store framskritt i et å trekke alle kameratene med. Vi kan der- for si at stemninga er i bedring. Folk er roligere - ikke så mye mas og stress mer.

NOEN SPØRSMÅL FRA REDAKSJONEN I FK.

Vi har lest planintervjuet med dere . Det ser ut som dere er godt i gang, men noen saker synes vi er litt svakt. Håper dere kan svare til neste nr.

1. Hvorfor har dere ikke stilt konkrete målsettinger for det anti-imperialistiske arbeidet? F. eks. Å ta opp faglige delegasjons- besøk til Sovjet. Å ta opp protest 21. august. Hva med å hjelpe uorganiserte dere har kontakt med - særlig blant de yngre - til å bli med i 3.v-kom. eller Palkom?

2. Målsettingene deres for kampen mot krisa er lite presise. Vi synes det mer er at dere peiler ut arbeidsområder? Vi tror det vil være bra med en grundigere diskusjon om målsettinger. Er det slik at dere grundig har gått gjennom styrkeforholdet på plassen når dere har diskutert om dere skal ta klubben? Her kreves det konkret analyse!

3. Dere sier ikke noe om den politiske linjekampen. Vi tror dette er et viktig spørsmål for å drive opp den politiske mobiliseringen. Legger dere stor vekt på linjekampen? Kommer dere f. eks med innlegg til FK! Vi så jo av intervjuet med dere sist at dere har vært opp i en haug av linjekamper de siste åra.

Vi venter på svar.

- 6 -

Landbruket og krisa.

Mange har stilt spørsmålet om korleis krisa vil slå ut i landbruket. Eg skal ikkje gje meg ut på ei fullstendig drøfting, men berre trekke fram noen moment til ei meiningsutveksling om dette.

1. Strukturkrisa.

I alle kapitalistiske land er det ein kronisk, varig krise i landbruket-strukturkrisen. Etter dei borgarlege revolusjonane vart jorda delt etter den borgarlege parolen om jorda til dei som dyrkar ho. Resultatet var ein talrik bondeklasse som i mange europeiske land utgjorde ein viktig politisk faktor. Her i landet var dei sjølvvegande bøndene massegrunnlaget for striden for nasjonal sjølvråderett (1814 og 1905) og parlamentarisk demokrati (1884).

Men kapitalismen ga liv til småbonden berre for å gå laus på han. Ved at storindustrien produserte landbruksmaskiner og vitskapen ga nye dyrkingsmetodar og husdyrslag, auka produktiviteten enormt. I og med at berre dei største landbruksprodusentane kunne ta i bruk dei nyaste metodane og maskinene, vart småprodusentane pressa ut av marknaden. På grunn av stordriftsfordelane er det berre på dei store bruka at kapitalen gir profitt. Dei mindre brukarane kan halde ut ei tid ved å spenne inn livreima og leva på inntekter under det samfunnsmessige gjennomsnittet. Men skal dei ut på marknaden for å skaffe seg lån for å henge med i den tekniske omdanninga, møter dei kravet om forrenting av kapital og finansyrsten (Statens landbruksbank) vender tommelen ned. Borgarskapet vil løyse strukturkrisen ved å legge ned bruka enda raskare enn den kapitalistiske økonomien tvingar dei. Sicco Mansholt heitte ein ekstremt open borgar i EEC. Han ville pensjonere det halve av Europas bondestand. Ein litt lurare borgar heiter Oskar Øksnes. Han vil berre pensjonere dei som har mindre enn 5 kyr. Foreløpig. Strukturkrisen og forsøka på å løyse denne tvingar småbonden til å bli ein av dei kapitalistiske statanes argaste fiendar.

2. Overproduksjonskrise.

Den store veksten i landbrukets produktivkrefter skaffar fram landbruksvarer som marknaden ikkje kan ta unna. Berre etter krigen er arbeidsproduktiviteten i landbruket tredobla. Det vil seie: dersom konsumet på matvarer er omtrent det same, så må det stadig pressast produsentar ut av marknaden.

I dag er det ikkje overproduksjon på viktige matvarer, men den raske auken i kjøtt-og mjølkeproduksjonen på grunn av opptrappingstillegga, vil snart sprengje den norske marknaden. Dette vil ikkje seie at vi blir sjølvforsynte med mat eller at dei sveltande millionsmassane i den tredje verda får det overskottet som den norske marknaden ikkje maktar å ta unna. Det vil føre til store overskottslager og prisfall, noe som i neste runde tvingar fleire småbønder til å gje opp. Den optimismen som i dag er skapt blant småbønder på grunn av den "nye giv" frå staten si side, vil resultere i ein dundrande blåmandag når kjølelagra. Så lenge det er profitten som styrer produksjonen (det som er lønsamt for den einskilde bonde), vil overproduksjon på jordbruksvarer eksistere side om side med låg sjølvberging og hungersnaud. Det er berre under sosialistisk planlegging etter folks behov at landbruksproduksjonen (som annan produksjon) kan samsvare med politiske målsettingar.

3. Krise i industrien betyr krise i landbruket.

a. Innstramming på statsbudsjettet betyr at opptrappingsplanen for jordbruket (jamstilling med industrien innan 1981) aldri vil bli oppfylt. Staten prøver å jukse med tala, innfører modellbruk og seier at samanlikninga skal gjerast med bruk som blir dreve effektivt. LO-toppen følgjer opp og messar om at bøndene har fått nok. Dette skal berre tene til å tilsløre at storbøndene tener betre enn noen gong før, at småbøndene har langt att til jamstilling og at staten er pengelens.

b. Når titusen på titusen blir kasta ut i arbeidsløyse og alle lønstakarar får nedslag i kjøpekraft, fører dette til nedgang i etterspurnaden på matvarer. No er rett nok mat noe alle må ha, men like vel er folk nøydde til å spare. Det går ut over helsa og folks velferd og overproduksjonskrise. jordbruksvarer rykker nærare.

c. Arbeidslause som eig eit lite bruk må ta til med jordbruk att. Utan moderne maskiner, utan utsikt til lån og på dei minste og mest tungdrevne bruka kan dei hangle seg igjennom krisa. Billegare for staten blir det nok, men varene deira gjer ikkje marknaden lettare. Dessutan er det ikkje lenger som i tredveåra at ein hest, ein kvigeikalv og ein separator var nok til å greie seg.

d. Landbruket er ikkje lenger ei isolert "bygdenæring" i eit isolert bondesamfunn. Olje, elektrisk straum, traktorar, kraftfor, kunstgjødselskal inn og mjølk, kjøtt, ull, egg, flesk

og korn skal ut. Jordbruket er innordna i den kapitalistiske produksjonsmåten som kor "sjølsysselet" bøndene er. Krise betyr krig i kapitalismen. Krig mellom kapitalistane. Berge seg den som kan. Gjennom prisane, gjennom nedleggingar, gjennom omplasseringar av kapital vrir dei einskilde kapitalgrupper seg som ormar i ormegarden. Og arbeidaren og den arbeidande bonden får svi. Når Bergensmeieriet kom i krise - kven andre vart å taka retta mot enn arbeidarane på Martens og vestlandsbøndene?

4. Kva må gjerast?

Dette må vi ta alvorleg, kameratar. Vi må fortelje småbonden kva som feilar samfunnet vårt. Elles endar han opp i spekulasjonar om at pengane har skylda (Dybwad Brochmann har enno tilhengjarar på landsbygda), dei statstilsette et opp dei verdiane som skapest, arbeidarane med det sterke LO får det som dei vil, eller enda verre - dei militante brune får gjennomslag for framandhat og antikommunisme.

Vi har ikkje så lang tid på oss. Derfor må partiet i Trøndelag kalle inn til ein open landbrukskonferanse om LANDBRUKET OG KRISA etter mønster frå den vi hadde i fjor. Andre tema til diskusjonen kunne vera

- skal vi gå inn i Bondelaget eller Småbrukarlaget?
 - kven er våre vener og våre fiendar på landsbygda (klasse-analyse)?
 - fram for Sigden som ei avis for massane på bygdene.
 - kvinnekampen på landsbygda, erfaringar og muligheter.
- Til DS vil eg seie, smi mens jarnet er varmt.

Rolv Lyngre

Forts fra s. 33

legste, vil ein i praksis leggja lok over feil som partiet og enkelte kameratar står for i frontarbeidet.

Kampen mot den moderne revisjonismen skulle nettopp vera bygd på teoretisk analyse av ein endelaus straum av konkrete tilfeller (frå "tesene om høgrevirket"). Mao har skrivt om dette og i Oktoberheftet: "Tale på ein utvida arbeidskonferanse" s. 10 - 13.

Partiavdelinga mi har gjort ein brukbar sjelukritikk, men praksisen i fronten etter vedtaket har synt at mykje har vore papirvedtak.

"Samson"

PROFITTRATEN - helt underordna.

Oktober-FK inneholder et innlegg fra 'Arne', der han hevder at vi må se på profitttratens fallende tendens som en sjølstendig, medvirkende årsak til krisa, ved siden av utbyttinga. Han si: "Når marknaden blir for liten slik at meirverdien som ligg i varemassen ikkje kan bli avsett, verkar det negativt på profitt-rata. Omvendt, når profitt-rata kjem under eit visst nivå, sluttar kapitalistane å kjøpa varer frå andre kapitalistar, dei seier opp arbeidsfolk. På den måten blir marknaden enda meir inn-skrenka og overproduksjonskrisa skjerpa."

Til dette vil jeg si at det er sjølsagt at når en bedrift ikke får solgt varene sine, så får den problemer. Men ikke først og fremst med profitttraten - som er et uttrykk for hvor stor avkastning den investerte kapitalen gir - men med profitten overhodet. Det blir problemer med kapitalen også. Kapitalisten risikerer å miste hele greia, fordi den er bundet i varer han ikke får solgt. Profitttraten er her helt underordna - her er det livet om å gjøre og kapitalisten vil være sjeleglad om han berger den og attpåtil kan få en smule profitt.

Men la oss nå gå ut fra at kapitalisten klarer å komme ut av knipa med både kapital og profitt i behold. Er det da noe som skulle tilsi at han ikke skulle skulle investere pånytt, dersom profitttraten hadde falt fra 15% til 12%? Nei, så lenge han har en viss sikkerhet for at ny investering vil gi profitt, vil han investere påny, sjøl om profitttraten har falt litt. For hvis han ikke investerte ville det jo ikke bli noen profitt, altså en profitt-rate på 0! Hvis derimot han ser at fortsatt investering vil bety at hele kapitalen vil bety bare en haug med varer han ikke får solgt, vil han sjølsagt ikke investere. Men i stedet sette arbeiderne på porten og leve av kapitalen sin inntil han kan finne produksjon som gir ham profitt.

Er det så slik at profitttraten ikke har noe med krisa å gjøre, eller at kapitalistene ikke er opptatt av profitttraten, ikke bryr seg om hvor raskt kapitalen deres vokser? Nei, slik er det ikke. Men en fallende profitt-rate er ikke årsak til krisa, men en viktig faktor som bestemmer det konkrete forløpet av hver syklus og hver krise.

Som sagt tidligere, så er profitttraten et enkelt uttrykk for hvor raskt kapitalen vokser, eller for hvor stor avkastning den gir i hvert enkelt kretsløp. Jo høgere profitt-rate, jo raskere vokser kapitalen. Og siden det nå er jaget etter maksimal profitt som bestemmer hver enkelt kapitalist sine disponeringer, vil kapitalen ha en tendens til å konsentreres i de bransjer eller sektorer av produksjonslivet der den kan finne den høgste avkastninga, eller den høgste profitt-rate. På den måten bidrar jaget etter høgst mulig profitt-rate til manglende proporsjonalitet i utviklinga av de ulike produksjonsgreinene, det fremmer spekulasjon, overproduksjon innen enkelte greiner, til kriser, slik Marx nevner i det sitatet Arne trekker fram i innlegget sitt.

Det er derfor både sant og usant det Arne sier, om at når profitt-raten - ikke allment, men i en enkelt bransje - faller under et visst nivå, vil kapitalisten stanse investeringene. Men han vil bare trekke kapitalen sin ut av den bransjen han er i for å flytte den over til en annen bransje med høgere profitt-rate.

Dermed er det feil at det er profitttratens fall som er årsaken til krisene. For uansett om vi hadde forutsatt om vi hadde ei jamm og proporsjonal utvikling av alle produksjonsgreiner, ville ikke det bety en tøddel for det faktum at produktivkraftene vokser langt raskere enn massene kjøpekraft, nettopp på grunn av utbyttinga.

Teorien om at det er profitttraten fallende tendens som er årsaken til krisene, er helt meningsløs. For hva sier den? Jo, sies det, når profitttraten faller under et visst nivå (hvilket nivå, forresten?) vil ikke kapitalisten investere mer. Med andre ord, når profitttraten faller, er ikke kapitalisten lenger interessert i å høste profitt, i det hele tatt! Når profitttraten faller slik at i stedet for å høste 200 kr. på hver 1000-lapp, så høster han 100kr. på hver tusenlapp, så vil han ikke lenger være med, og tar i stedet til å spise opp tusenlappene sine! Enhver forstår at dette er meningsløst. Nei, kamerat Arne, ingen kapitalist er så dum! Han stanser investeringene som gir ham 100 kroner i avkastning bare dersom han kan få høyere avkastning at anna sted.

Når det derfor er slik at vi i lange tider har importert konsumvarer i stedet for å lage dem sjøl, skyldes dette ene og alene at profitten innafor disse sektorene har vært lavere enn i investeringsvaresektoren. Derfor har den norske kapitalen flytt over i investeringsvaresektoren, og vi har måtta importere mat og klær for å dekke de arbeidende massenes daglige behov. Og det har igjen betydd at når sammenbruddet på det internasjonale markedet kom, gjorde ~~de~~ krisa sin entre i norsk økonomi gjennom nettopp investeringsvaresektoren som var basert på eksport til utlandet.

Dermed er det heller ikke uten videre rett det Arne skriv at ei lønnsauke nå vil skjerpe krisa i Norge, ved at profitttraten vil falle ytterligere. Tvert i mot kunne ei lønnsauke nå bety en kraftig stimulans til den industrien som produserer for hjemmemarkedet utvide det innenlandske konsummarkedet og slik legge grunnlaget for nye investeringer i denne delen av industrien. Men det vil på sin side sjølsagt bety at de store monopolene - som nettopp er basert på tungindustri og investeringsvarer - vil renne på seg alvorlige tap. Og det vil bety at mye av den rørlige kapitalen vil måtte flyttes fra olja og over i forbruksvareindustri. Men det er tvert i mot hva regjering og monopolkapital ønsker. De ønsker jo ei utvikling av industrien og en konsentrasjon og satsing av kapital i retning olje, eksport og kapitalvarer, fordi det er her de største profittene er å hente. Derfor er de heller ikke interessert i å dempe krisa, men tvert i mot å skjerpe den for å få slått mest mulig av den 'lite lønnsomme' industrien overende og få frigjort kapital slik at den kan konsentreres i 'mere lønnsom' industri: olje og anna kapitalutstyr. Og til dette er lønnstoppen et utmerka middel, for monopolene vel og merke.

Til slutt: er dette et viktig spørsmål, eller en 'akademisk' diskusjon mellom forståsegpåere? Det er viktig å forstå dette, fordi vi ellers ikke er i stand til å vise at bergerskapet kostadsteori er feilaktig. Profitttratedeorien bygger opp under Kleppes agitasjon og sier akkurat det samme: utgiftene for store, profitten er for liten. Ved å øke profitttraten kan investeringene igjen komme i gang, og økonomien bringes på fote. Men som vi har sett er det helt feil. Sjøl om investeringene øker, kan ikke det løse det som er det grunnleggende problemet, som er det begrensa markedet.

Derfor er det også viktig at kameratene er ivrige til å studere politisk økonomi og virkelig blir rusta til å avvise alle slike feilaktige teorier. Ellers kan det jo bli litt vanskelig å forklare folk hvorfor sosialismen er løsnings også.

Oskar

FAKTA:

NOEN FAKTA OM NORSK PRODUKSJON OG KRISA:

Bare ARBEID skaper VERDI-er viktig erkjennelse vi bygger på. Mer presist: Bare produktivt arbeid skaper verdi. Industrialiseringa i Norge trakk hundretusener inn i produktivt arbeid. Landet ble rikere. Denne utviklinga har snudd i løpet av 50- og 60-åra. Tallet på folk i produktivt arbeid vokser ikke lenger. Tvert om trekkes stadig fler inn i såkalte "sørvisykker-kontorarbeid-administrasjon-skoler-arbeidsløshet"... Dette blir store grupper som ikke skaper verdi sjøl, men som lever av verdier skapt av folk i produktivt arbeid. Det sier seg da sjøl at om folket som helhetvs skal bli rikere må produktiviteten til de i produktivt arbeid vokse stadig. Alternativt må verdier ranes av andre folk gjennom norsk imperialism. egge deler er nytta av herskerklassen i Norge. Stadig større verdier er erobra fra andre folk sitt arbeid- fra Tandberarbeidere i Skotland, fra arabere i Kuwait eller Lorenzen sine fabrikker i Brasil- før å nevne noen.

Andelen av folk i produktivt går tilbake.

I følge Det nye Nasjonalbudsjettet ~~fraxix~~ er bare 45% av den samla sysselsettinga i Norge i "produktive sektorer" som jordbruk, fisk, industri m.fl. 55% er dermed sysselsatt i sektorer som lever av verdier skapt her. Her står den offentlige forvaltningen for størstedelen, men og varehandelen spiller en stor rolle. (Det er trolig rett å regne endel av varehandelen til produktivt). Samtidig veit vi at innafor de produktive sektorene blir andelen av uproduktivt arbeid bare større. Stadig fler jobber med administrasjon, reklame o.l. Det betyr kanskje at 10-20% av de som er registrert i "produktive sektorer" ikke utfører produktivt arbeid. Samla sett viser dette at bare 40-45 % av folk som jobber i Norge skaper verdi og merverdi. (Dette er grove anslag) Hvordan skal dette utvikle seg? I flg. Nasjonalbudsjettet vil sysselsettinga i :

-jordbruk	-gå-tilbake 2% fra 1977-1979
-skogbruk	-1.5%
-fiske	-4.4%
-industri	- 4.7%.....

Ser vi på viktige sektorer som det nasjonalbudsjettet kaller "Tjenesteytende" næreinger- vil her sysselsettingen øke med ~~2x~~ 2.9% i perioden. Sysselsettinga i den "offentlige forvaltning" vil øke med hele 5.0% i perioden.

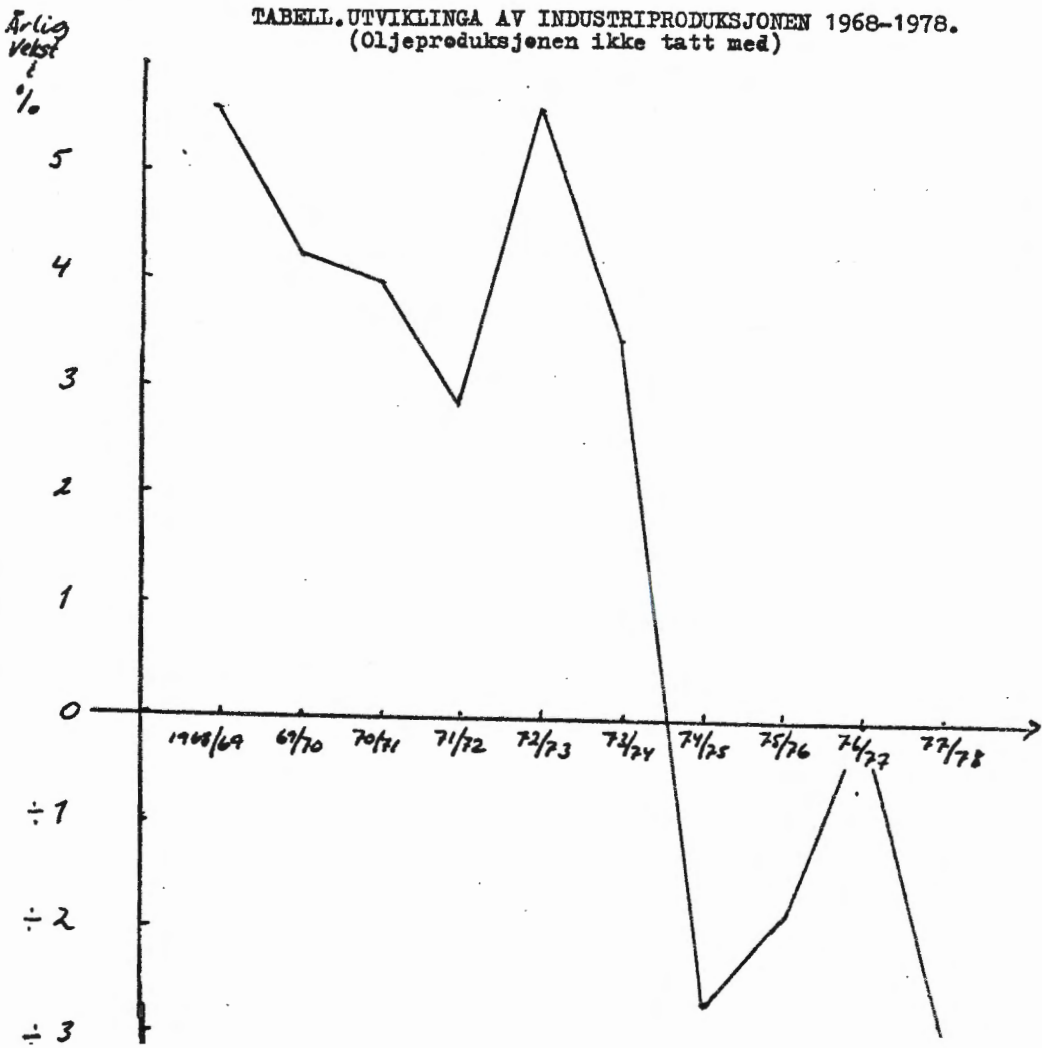
Dette viser at krisa påskynder nedbygginga av de produktive sektorer og at de ikke-produktive sektorer vil fortsette å vokse. Det betyr igjen at det vil bli stadig vanskeligere å øke produksjonen- stadig vanskeligere for borgerskapet å utnytte en ny høykonjunktur til å gå framover. Under statsmonopolkapitalismen og vil motsigelsen mellom produktive og ikke-produktive sektorer bare skjerpes. Når krisa griper skikkelig om seg vil heller ikke de uproduktive sektorer vokse lenger. a vil økingen bare øke innafor en sektor-aktoren ARBEIDSLØSE.

DEN SYKLISKE UTVIKLINGA AV INDUSTRIPRODUKSJONEN.

Det norske borgerskapet skryter av at krisa ikke har ramma Norge med full styrke. Er dette rett? Under presenterer vi et diagram over utviklinga av industriproduksjonen i Norge. Hva viser den? Jo- at i 10-års-perioden 1968-78 har nivået i industriproduksjonen endra seg drastisk. Mens vi fram til toppen i høykonjunktura-73-74 hadde en årlig vekst på over +4%-har veksten de siste 3-4 åra ligget på -2%. Samtidig ser vi at veksten i industrien har utvikla seg klart syklisk. Det var en topp i 68/69. Bunn i 72. Topp igjen i 73 og ny bunn i 75. Så gikk produksjonen igjen litt opp i 77, men klarte ikke å svinge seg opp på gammelt nivå.

Fra 77 til 78 har produksjonen gått kraftig tilbake og viser for tida en nedadgående tendens. Framstillinga viser veksten i industriproduksjonen fra et år til et annet. Den viser da gjennomsnittstalla fra det ene året til det neste. Vi kan derfor ikke ut fra disse talla se hvordan krisa utvikler seg over året. På figuren ser det ut til at det va en bunn i 75. I virkeligheten var det bunn våren -75 og deretter en svak oppgang. Framstillinga bekrefter tesen om at det mer eller mindre har vært en langvarig depresjon fra 1975. Oppsvinget i 1977 kan knapt kalles noen svingning oppover! Spørsmålet vi må stille er: Når vil produksjonen igjen svinge opp? To forutsetninger har her stor betydning: 1-at det raseres så mye produksjonsmidler at mengden som kommer på markedet tilsvarende kjøpekrafta. 2. At det finnes nye markeder. F.eks at Norge får innpass i Øst-Europa, Kina etc. Eller at det igjen blir et mer langvarig opp-sving i den kapitalistiske verden.

TABELL. UTVIKLINGA AV INDUSTRIPRODUKSJONEN 1968-1978.
(Oljeproduksjonen ikke tatt med)

ER IKKE ARBEIDERKLASSEN OG KRISA HOVEDOPPGAVA VÅR? HAR VI IKKE LENGER NOEN PARTIDISCIPLIN?

Vi har slått fast at arbeiderklassen og krisa er partiets hovedoppgave i høst. At dette er riktig, viser bl.a. bredden i kampen mot lønnsstoppen, at det er flere aksjoner og protester mot regjeringas krisepolitikk enn noengang før. Folk rundt på arbeidsplassene er forbanna og i siget, og det er vår plikt som kommunister å støtte disse aksjonene, vise solidaritet, og prøve å utvide arbeidsfolks forståelse for at krisa er et produkt av kapitalismen, og at bare sosialismen kan få en endelig slutt på krisene.

De mest framskredne i kampen mot lønnsstoppen, er for tida polarbeiderne - og kamerater, denne streiken pågår her og nå, bl.a. i vår egen by! Bortsett fra Hustad-streiken, har det ikke vært noen streik her i Trondheim på flere tiår. Så skulle man tro at partimedlemmer i distriktet virkelig heiv seg på krykkene og satte alle krefter inn på støttearbeidet - sånn for en gangs skyld? Men nei. På polarbeidernes åpne møte den 19. oktober møtte, foruten polarbeiderne sjøl med familier, ca. 200 personer, og ingen skal fortelle meg at alle disse var partimedlemmer. Vel foregikk det ting på Samfunnet og utafor Bajazzo samme kvelden, men likevel. Partiet hadde oppfordra medlemmer og sympatisører til å gå på møtet - hvorfor blei ikke oppfordringa fulgt? Er ikke polstreiken viktig for oss (og for de som streiker), eller hva?

Det åpne møtet om lønnsstoppen, som NOSO/Lilleby-arbeiderne arrangerte uka før, var enda labrere besøkt - ca. 100 stk.! Hvor var byens partimedlemmer?

Streikestøttekomiteen jobber som tusan for å komme seg på beina igjen, etter at den mer eller mindre gikk i oppløsning ifjor. Hvorfor sliter streikestøttekomiteen med å få tak i aktivister? Er streikestøttearbeidet prioritert nord og ned?

Partiet var, såvidt jeg kan se, uhyre sregt med å få igang innsamlinga til polarbeiderne. For etpar år sida var det en selvfølge at så snart en streik var i gang, hadde vi listene klare, og det blei i hvert fall tatt grep i avdelingene om at partimedlemmer ga sitt ukentlige bidrag og samla inn blant venner og kjente. Ikke denne gangen, nei. Mitt inntrykk er at listeinnsamlinga går sånn noenlunde bra nå, men hvorfor har vi blitt så mye treigere enn før?

Vi har hatt ei anti-byråkrati-kampanje i partiet, som bl.a. har gjort slutt på 5-møter-i-uka-linja, og styrtregnet med direktiver om dette og hint. Hensikten med dette var å gi rom for sjelstendig initiativ - i stedet for å fly konstant på møter, skulle vi bruke tida til å drive massearbeid, var det meninga. Det er liten vits i at vi slavisk følger et direktiv om å stille på det og det møtet, hvis vi ikke samtidig sørger for å få med oss annet folk. Men hvordan har utviklinga vært? Jeg våger påstanden om at noen og hver er i ferd med å skli ut i den vilteste liberalisme, og bruker anti-byråkrati-kampanja å skjule seg bak. Mens direktiv-på-direk-

LØNNSSTOPPEN:

KAMPEN MOT LØNNSSTOPPEN MÅ FØRST VIDARE!

Regjeringa sette i verk ei rað tiltak for å velta krisa over på arbeidarklasse n. Pris- og lønnsstoppen var truleg deira hardeste offensiv. Direktøren i Bankforeininga Kaare Pettersen kalla det eit "dristig tiltak" som han meinte regjeringa skulle ha mykje ros for. Men-arbeidarlassen har ikkje rosa den såkalla "arbeidarregjeringa". Frå fyrste stund har klubbar, foreiningar, ja, jamvel forbundsstyre-protestert. Partiet sette seg som mål å gå i spissen i kampen mot lønnsstoppen. Korleis har vi makta dette?

Lite folk på protestmøte 2.10.

Kvåfor kom det berre 150 på det opne protestmøte i Folkets Hus 2.10? Sjølv om møte vart seint annonsert var det vel ikkje mange som bur i Trondheim som ikkje visste at det var møte. Eg trur mange kamerata synte eit kvart nivå på det å skjønne kor viktig ein kraftig protest er. Stappfullt møte ville vorte eit slag mot regjeringa og LO-toppen. Eit ordinært møte kunne ikkje nyttast slik -vert om-det styrka makthavarane i at "folk finn seg i alt". Kameratane lyt tenka over om dei ikkje likevel kunne funne høve til å ta ein tur 2:10 om dei hadde skjønna kva eit slikt møte betyr.

Vi trur heller ikkje vi kan vera nøgd med arbeidet med å skipa til politisk streik. Berre 2 stader i distriktet var i streik 2.10-og oppslutninga på landsbasis viser at kampen mot valdgifta samla fleire folk. Undersøkingar syner at vi fleire stader kunne fått til streik om arbeidet hadde vorte gjort betre. Men-opp i all denne kritikken-er det og klart at nokre plassar gjorde eit godt arbeid og hadde framgong frå tidlegare. Ila-Lilleby kan vera eit eksempel for mange her.

Vi trur veikskapane i arbeidet med lønnsstoppen viser ållmene feil i arbeidet og det kan vera nyttig å summere dei opp. (Dette bygger på undersøkingar nokre stader i Tr.-heim). Vi trur 3 feil er vert å leggja merke til: Tru på den "spontane tendensen, økonomisme og sekterisme)

Den "spontane tendensen".

Lønnsstoppen kom som eit slag på det norske folket. Vi trur det hos våre folk da straks blomstra ein ide av typen: Folk er så forhanna at dei kjem av seg sjølve. Folk ville koma på masse møte i Folkets Hus berre dei høyrer om det. Folk vil stø krav om politisk streik berre ideen vert reist.... Dette førte til at spørsmålet om den planmessige organiseringa vart tatt lett på. Lenin polemiserer mykje mot tendensen til å tru på massane sin spontane oppreist. Folk er forbanna, men dei er vande med at ikkje noko nyttar. Dei er og lite erfarne i organisasjons arbeid og dei vart samstundes innpoda borgarleg propaganda om at "landet er i stor krise og at kostnadane har skylda". I denne viktige saka skulle vi analysert desse faktorane og tatt mykje meir alvorleg på organiseringa.

Økonomisme.

I samband med ordskifte i Stortinget sa SV at dei kunne godta lønnsstopp for dei "høge" lønene. Kva tyder det? Jo-at dei berre ser på lønnsstoppen som eit økonomisk tiltak. Dei tar ikkje på prinsipielt vis avstand frå kneblinga av forhandlingsretten etc. Slik trur eg og mange kameratar har tenkt. Dei har snakka mykje om at no mistar vi det lokale tillegget-no får vi ingen lokale forhandlingar-no vert løna sett ned. Men-kor mykje har vi tala om at dette er grovt diktatur mot fagorganiserte-ei innstramning i borgarleg-demokratiske rettar-eit åtak som minner om fascisme etc.? Sjølv om løna går ned er dette det viktigaste ved lova om lønnsstopp. Det er og mot dette borgarskapet har dårlegast med argument.

Sekterisme.

Har kameratane på arbeidsplassane lagt stor vekt på å bygja opp breie alliansar i denne saka? Nei-eg trur mange har tenkt som så at "her treng vi ikkje taktikk". Ein plass var det fleire partikameratar som ikkje møtte på medlemsmøte da saka skulle opp. Ein annan plass vart framlegget om politisk streik lagt fram av ein person på plassen-den kjente kommunisten. Ein annan plass vart det ikkje sikra innlegg frå uavhengige i debatten. Berre kommunistane prata.

GRUVEKONFERANSE I TRØNDELAG

Det er klart at med ein så nonchalant taktikk-må det gå gale! Det hadde ikkje vore nokon sak å leggja fram eit framlegg i namnet til fleire enn den eine kommunisten. Det hadde heller ikkje vore vanskeleg å få mange andre til å ta ordet på møte. Dette ville sjølv sagt gitt saka meir tyngd.

Eg trur vi har mykje å læra av å sumera opp det vi gjorde feil her. Alle kameratar som har tatt del i kampen mot lønnsstoppen lyt gjera ei sjølvkritisk granskning av korleis dei har handsama saka. Det er mykje å læra av det!

Skal vi gje opp kampen?

Eg trur vi må medgi at borgarskapet har vunne det fyrste slaget. Men skal vi gje opp for det? Eg meiner nei.- Dette åtaket er noko av det alvorlegaste som har råka den norske arbeidarklassen sidan hovudavtalen vart innført i 1935. Vi må no leggja opp ein taktikk for langvarig kamp. Her trengs det mykje idear. Eg har tre framlegg til saker som kan gjerast:

1. Det må lagast betre propaganda om lønnsstoppen. Her må ein både få med skikkelig propaganda mot den såkalla "kostnadsteorien" og mot den diktatoriske kneblinga av forhandlingsretten. Ei brosjyre til spreiding i masseomfang trengs kanskje?
2. Ei eller anna kampforening-til dømes Ila-Lilleby-må skipa til ein fagleg konferranse om kampen mot lønnsstoppen. Her må ein diskutera nye initiativ.
3. Det må lanserast ein ny aksjonslato for nye politiske streiker. (an hende er 1/4 ein god dato? Denne datoen kan til dømes lanserast av konferransen.)

Om med fleire ideer!

Kamerat som har jobba ein del med lønnsstoppen.

- * -

Partiet har nettopp arrangert ein konferranse for gruveindustrien. For oss som deltok var konferransen særskilt nyttig både gjennom den skoloringa vi fikk og vedtaka som blei fatta.- Med disse erfaringene oppfordrer vi partiet til å kjøre konferranser også for andre bransjer.

Noen fakta om gruveindustrien.

Det ble lagt ein mengde fakta på bordet om gruveindustrien i Norge. Særleg konsentrerte vi oss om kopperindustrien hvor Trøndelag spiller ein nøkkelrolle. Over 70% av landets kopperproduksjon er i Trøndelag + "grensegruva" Tverrfjellet på Hjerkin. Disse gruvene har 66% av alle ansatte.

Regjeringa påstår at "kopper spiller ein liten rolle for norsk økonomi". Men som råstoff spiller kopper ein nøkkelrolle i ein rekke produksjonsprosesser. Derfor er sjølstendig kopperproduksjon et ledd i landets økonomiske sjølstednighet. I tillegg er det og klart at produksjonen av kopper og andre malmer har stor betydning i gruvesamfunn som Grong, Skorovass, Malm, Løkken, Killingdal og Dovre.- Hven er det så som kontrollerer denne viktige resursen og bestemmer hva som er viktig produksjon? Familien Astrup kontrollerer omlag 60%! Staten og Borregård ein annen stor del. Her er det virkelig monopolkapitalen som rår.- Konferransen diskuterte særleg kampen for å redde gruveindustrien fra føllstendig rasering. Skorovass ble særleg diskutert.

Kampparoler.

Vi foreslår mellom anna disse parolene:

1. Malmen som viktig naturressurs må sikres.
2. Mer leiting etter malm. Oppretting av gruver der det finnes malm.
3. Bedriftsregnskapene på bordet
4. Pengene tilbake til gruvene
5. Alternativ produksjon bygges gradvis opp der det ikke finnes mer malm.
6. Rafinering av kopper i Trøndelag.
7. Svoelkisen må utnyttas-bl.a til kuns gjødselproduksjon.
8. Staten må overta der ikke annet går. Men-ingen reduksjon i sysselsettinga!
9. Ingen nedlegging på Skorovass. Gruvealusk.

ER NOEN FOR NORSK MEDLEMSKAP I NATO?

Da jeg leste innleget til Hiawatha i Okt.-nr. av FK, blei jeg temmelig irritert, og jeg synes nå han skulle jekke seg ned et par hakk.

For det første: I julinr. av TF blir han kritisert for at han trekker setninger ut av sammenheng og vrir dem slik at han kan tillegge motstanderen meninger han ikke har. Hiawatha har aldri svart på denne kritikken. I stedet fortsetter han med det samme i Oktobernr., tar pånytt enkelte setninger og vrir det til at Tambarskjelve egentlig er for NATO og norsk medlemskap. Og det til tross for at Tambarskjelve uttrykkelig har erklært seg som motstander av NATO. Den samme metoden bruker Hiawatha når det gjeld dette å sette merkelapper på folk - vrir på setningene og får noe anna ut av dem enn det som er ment.

Hiawatha starta innlegget sitt med å snakke om hvor viktig denne diskusjonen var, og etterlyste partiledelsen sitt syn, nettopp fordi debatten var så viktig. Men samtidig fører han diskusjonen sjøl som om dette slett ikke var noe særlig viktig; forvrengninger og sitatfusk er den metoden han har brukt for å få inn 'poenger' og vise hvor 'flink' han er. I stedet for å bringe diskusjonen framover, bringer han den på avveier. Hvis Hiawatha mener at diskusjonen er veldig viktig, får han begynne å vise det i praksis, og ta en grundig sjølkritikk for dette.

For det andre: I mai-nr. av FK bruker Hiawatha en analyse av forholdet mellom de to supermaktene som likestilte, like farlige og like aggressive til å begrunne hvorfor NATO ut av Norge måtte være hovedparole 1. mai, og til å ville gjøre den til en aksjonsparole nå. Så, i juni-nummeret må han innrømme at denne analysa er feil, men uten å trekke noen konklusjoner, uten å si noe om hvorvidt slutningene hans også var feil. Han sier sjøl at den feilen han gjorde var "å ikke vurdere forholdet mellom supermaktene historisk og dialektisk". Men han gjør ingen sjølkritikk for denne feilen eller for at han propagandert feilaktige linjer. Hvis Hiawatha mener debatten er viktig, ville det vel være naturlig at han begikk en sjølkritikk på dette punktet?

For det tredje: om det å sette merkelapper på folk. Både på den sommerleiren jeg var (Stølsvang 2) og her i FK har dette spørsmålet tatt alt for mye plass. Enkelte folk har vist seg usedvanlig hårsåre når det blir påpekt hva som er det faktiske innholdet i de politiske linjene de står for. Mao-sitatet som Hiawatha trekker fram er bra nok det, til sin bruk. Men er det nå sånn i denne diskusjonen, at det har blitt satt merkelapper på folk så snart de tar til å snakke, at folk har blitt redde og derfor ikke tør åpne munnen?. Nei, det er ikke slik, og derfor er sitatet ditt malplassert, Hiawatha. Og i stedet for å tjene til å gjøre diskusjonen åpen og livlig, slik Mao hadde til hensikt, tjener det i denne sammenhengen til å føre debatten på et villspor.

Vi har alltid pleid å karakterisere ulike linjer, og i denne diskusjonen er det mere på sin plass en noen gang. Fordi den linja Hiawatha har stått for i praksis passer som hånd i hanske til sosialimperialismen sine politiske forberedelser til å få innpass i Norge. I stedet for å virvle opp alt dette støvet om merkelapper hadde det tjent debatten mye mere om Hiawatha hadde forsøkt å forsvare standpunktet sitt og vise at han ikke fungerer som noen agent for Bresjnev. Jeg har ikke funnet noe tilløp til slik argumentasjon fra Hiawatha sin side, men han er hermed utfordra til å rette på det.

Så til det spørsmålet Hiawatha reiser: er det noen som er mot NATO ut av Norge-parola i det hele tatt, og altså er for norsk medlemskap i NATO, tilhengere av NATO. Jeg har nå deltatt i denne diskusjonen i samband med FFF-78, på sommerleir og mann og mann i mellom. Enda har jeg ikke truffet på en eneste i eller i nærheten av den progressive bevegelsen som mener dette. Tilser på at Hiawatha har møtt så mange heller. Med fare for å være polemisk - det er kanskje derfor han konstruerer slike standpunkter, slik at han får noen å gå løs på?

Jeg har vanskelig for å innse at det å være mot ei ensidig oppløsning av NATO her og nå, er det samme som å være for norsk NATO-medlemskap. Såvidt jeg kan forstå, er det to helt forskjellige spørsmål. Det første dreier seg om vårt (mitt) syn på en del internasjonale spørsmål, det andre dreier seg om norsk forsvars- og innenrikspolitikk.

Jeg er for at Norge skal gå ut av NATO. Samtidig er jeg prinsipielt mot begge militærblokkene NATO og Warszawapakten. Og jeg er på samme tid mot at det skal finne sted ei ensidig oppløsning av NATO her og nå samtidig som Warszawapakta opprettholdes og styrker seg. Dette er Kina sitt standpunkt, og jeg kan ikke forstå at det er uråd for meg og for AKP(m-l) å ha det samme synet. Ei eventuell forveksling av Kinas utenrikspolitikk med vårt partis innenrikspolitikk måtte være at vi ga opp den prinsipielle motstanden mot NATO, og begynte å agitere for norsk medlemskap, for et styrka NATO-engasjement i Norge. Men det er det ingen andre enn Hiawathas oppkonstruerte motdebattanter som gjør det.

Hiawatha sin feil er at han ikke bruker dialektikken og analyserer situasjonen konkret, han ser ikke hvilke motsigelser som er i tingene, hvilken side i motsigelsene som er hovedsida og så trekker opp en konkret politikk i samsvar med dette. For eksempel spørsmålet om norsk NATO-medlemskap. Dette har åpenbart to sider. For det første er det slik at ei norsk utmelding av NATO har en god del fordeler; det reduserer USA-imperialismens innflytelse i Norge, det reduserer faren for at Norge skal bli ei atomslagmark (men gjør ikke faren til null), det vil stille spørsmålet om militærpolitikken på dagsorden og kan bety en spore for arbeidereklassen til å stole på egne krafter i kampen for å forsvare nasjonen. Men på den andre sida må vi innse at ei slik utmelding her og nå vil bety at Norge blir et lettere bytte for Kreml, og at det kan bety ei rask utvikling i retning ei pro-sovjetisk 'nøytralitet' der Norge blir et slags nytt Finland.

Tilsvarende må vi se på hva ei ensidig oppløsning av NATO vil bety. Foruten av det betyr at USA-imperialismen sitt grep om Vest-Europa blir kraftig svekka, vil det innebære enorme militære fordeler for Sovjet. I dagens situasjon er det mitt syn at hovedsida i denne siste motsigelsen er Sovjets militære fordeler, som bare kan oppveies ved at Warszawapakta også oppløses. Derfor er jeg mot ei ensidig oppløsning av NATO her og nå, uten at jeg dermed har gitt opp mitt prinsipielle standpunkt, at NATO er et redskap for USA-imperialismen og brukes til å holde folkene i Vest-Europa nede, og derfor er mot NATO.

Hadde det vært slik at det hadde vært revolusjonen som sto på dagsorden i de vest-europeiske landa, så ville spørsmålet om å få oppløst NATO raskt, effektivt og ensidig vært særdeles viktig, og ei førsterangs oppgave for oss. Fordi NATO er et viktig redskap mot slik revolusjon. Men slik er det desverre ikke. Det er tvert i mot slik at revolusjonen synes nokså langsiktig, og at det er en supermaktskrig med Europa i sentrum, som står på dagsorden. Og da er vi nok nødt til å legge opp taktikken vår litt annerledes, og rette skytset mot den mest aggressive, mot den som er i ferd med å sette i gang denne krigen. Og i den forbindelsen er det helt naturlig og korrekt å stille visse betingelser ved ei oppløsning av NATO, for ikke å svekke våre egne posisjoner.

Derfor ser vi bort fra denne konkrete situasjonen, og bare trekker opp politikken vår ut fra bøkene og prinsippa, begår vi dogmatismens feil. Så derfor Hiawatha, siden du nå har innrømt at du ikke foretok noen historisk og dialektisk vurdering av forholdet mellom supermaktene da du inntok ditt første standpunkt; hvordan stiller det seg etter at du har foretatt ei slik analyse? Er det fortsatt slik at NATO ut av Norge er ei aksjonsparole, er det fortsatt slik at du er for ei ensidig oppløsning av NATO uansett hva Sovjet høster av fordeler, er det fortsatt sånn at det er like viktig å trappe opp kampen mot USA-imperialismen som mot sosialimperialismen?

Jeg utfordrer deg til å komme med klar tale og til å begrunne standpunktene dine.

oskar

Forts. fra s. 25

hittil i høst, har over 3000 vært ikke-medlemmer. Samfundet beholder derfor ikke å være et sted for "de få privilegerte."

Mange er kanskje enige så langt - men forstå fortsatt ikke hvorfor de plutselig skal dukke opp på valgnatta og avgi stemme, når de aldri ellers går i Samfundet. Til dere vil jeg si: Kutt ut den svarte samvittigheta! Alle frontene benytter seg av "stemmekveg" TKSF gjør det svært så enkelt. Når klokka nærmer seg det magiske tidspunktet for avstemming, kjøres pappa-guttene ned i busser. I vår gikk det ikke fullt så greit. Det var Grand Prix i TV'n, så mange TKSF-velgere prioriterte det framfor valget. De kom derimot til 2. omg. - da var de plutselig 2-300 flere enn i 1. omg. (Men det holdt ikke likevel!)

Den slags kupp er det umulig å hindre (Uten å innføre klippordning) - og spørsmålet er da: Skal vi la en evt. seier gå fra oss fordi vi ikke benytter oss av de stemmene vi kan få? Jeg mener nei! I flere semestere på rad (også når TKSF har hatt makta) har vi vist at vi har vært i flertall i storsalen. Er det da noe galt i at vi også sitter ved styrebordet?

nei, kamerater! Forny medlemskortet Nå. Det er ennå noen møter igjen - og valget er altså 25. november! Sørg for at vi får et nytt RF-semester til våren.

RF'er

HIAWATHA PÅ VILLE VEGAR!

Det er bra at NATO-debatten held fram. Der er eg samd med deg, kamerat Hiawatha. Men ellers er vi temmeleg usamde, og eg skal ta for meg sak for sak:

1. Agentar eller ikkje agentar?

Du siterer Mao der han seier at vi ikkje skal sette merkelappar på folk, fordi det skremmer folk frå å seie meininga si. Du skriv at det er det eg har gjort når eg kallar folk "agentar for sosial-imperialismen". Eg har tenkt ein god del på dette, men eg er uviss på om du har rett. Sakleg sett meiner eg å ha dekning for det eg har skrive: Når nokon underslår eller bagatelliserer Sovjet si rolle i det Sørlege Afrika slik nokre kameratar gjorde før 1. mai, konkret ved å ville stryke Sovjet frå parolen "USA og Sovjet ut", så tener politikken deira objektivt dei nye tsarane. Slik er det alltid med politiske avvik.

Eit døme: Då NKS etter sommarleirane 75 kørde ut at SV var eit "potensielt quislingparti", tente dette objektivt revisjonistane. SV styrka seg, NKS vart svekka.

Eit døme til: Les oppsummeringa frå laget på "Verket" i førre FK, oppsummeringa viser tydeleg korleis politiske avvik styrker fienden.

Kameratar som fremmar slike politiske linjer fungerer til fordel for motstandarane våre, dei fungerer objektivt som "agentar". Er vi samde om dette, Hiawatha?

Der problemet kjem er ved bruken av ordet "agent". Vi har ein tradisjon i rørsla vår med mykje stempling og hard språkbruk. Denne tradisjonen inneheld dårlege ting, nett slikt som Mao peiker på; Nokre held heller kjeft enn å bli stempla som "agentar". Derfor har du kanskje rett i åt ordet "agent" var feil å bruke. Men eg vil ikkje gå bort frå retten til å bruke slike omgrep for å klargjere konsekvensen av galne linjer (og det vil vel heller ikkje du, ser det ut til!).

2. Skabbete kattar eller konkrete analyser?

Du les slurvete, kamerat Hiawatha! For det første snur du det eg skriv opp-ned. For det andre svarer du ikkje på dei spørsmåla eg stiller deg. For det ~~trij~~ tredje dyttar du på meg meiningar eg slett ikkje har. Du får skjerpe deg, kamerat!

Du seier at eg går mot at Norge går ut av NATO dersom ikkje dei får følgje av fleire land. Det er 100% forvrenging! Eg er for at Norge går ut av NATO, det ville vere ein bra ting (så sant ikkje NATO vart erstatta med ei nær tilknytning til Sovjet). Okey?

Du seier at eg er for NATO. Eg er redd for at det seier meir om din måte å diskutere på enn om mitt syn på NATO. Du får slåss mot vindmøller om det er det du vil, men eg er ikkje ei vindmølle. Eg forlangar at du held deg til det eg skriv og ikkje diktar opp diverse syn som eg skal ha på saker og ting. Okey?

Eg er mot NATO. Men eg er også mot Warszawapakta. Dette betyr at eg er mot ei parole som "Oppløys NATO". Kvifor? Fordi det er enkel hovudrekning å finne ut at ei einsidig oppløysing av NATO vil gi Sovjet enorme militære fordelar i Europa. Styrkeforholdet vil bli drastisk endra til Sovjet sin fordel. Den rette parola må vere "oppløys NATO og Warszawapakta".

Kva så om fem-seks land i Europa går ut av NATO? Er det bra? Det treng ikkje vere det, Hiawatha! Når eit land går ut av NATO, kan det velje mellom to vegar: Enten å knyte seg nærare til den andre supermakta, eller å ta ein sjølvstendig kurs i høve til begge supermaktene. Når vi skal ta stilling til ulike kampanjer mot NATO i land i Europa, må vi analysere den politiske linja til desse kampanjene, finne ut kva slag krefter som er leiande, styrketilhøvet mellom revisjonisme og kommunisme i proletariatet, osv. Om t.d. Italia går ut av NATO, er det meir sannsynleg at landet knyter seg nærare til Sovjet (på grunn av industrisamarbeidet med Sovjet, revisjonistane si sterke stilling, osv.) enn at det veljer ein sjølvstendig kurs.

Du hoppar bukk over slike analyser, kamerat Hiawatha! Du seier "det er bra, det er bra!" utan å analysere kven som tener på det! Du tenker som om vi framleis var i sekstiåra, som om USA var den leiande supermakta og Sovjet relativt svakare!

Kva så med Norge? Heller ikkje vi kan støtte ei anti-NATO-kampanje dersom ho ikkje også rettar seg mot sosialimperialismen på ein eller annan måte. Men vi skulle ha relativt større sjansar for å a drive igjennom ein sjølvstendig kurs frå regjeringa si side enn kommunistane i andre land i Europa, fordi styrketilhøvet mellom kommunistar og revisjonistar er bedre her enn i noko anna Europeisk land! Men dette tek ikkje du med i rekninga, kamerat!

Altså går ikkje motseiinga mellom oss "for eller mot NATO", slik du vel ha det til. Ho går framleis på korleis vi skal kjempe mot begge supermaktene, på kor viktig USA og NATO er for Norge, på kor høgt vi skal prioritere kampen mot NATO og korleis vi skal føre han. Eigentleg trur eg at det som ligg under er usemje i vurderinga av styrketilhøvet mellom dei to supermaktene, og at du undervurderer Sovjet kraftig.

Teng Hsiao-ping har sagt: "Søk sanninga frå kjensgjerningar",

og det er ein fornuftig leveregel. Man har også sagt noko om kattar, og eg vil vri litt på det: Ei stor, skabbete katte kan gjerne vere raud og dessutan faen så god til å fange mus!

3. Er teorien om dei tre verdne gyldig, Hiawatha?

Du argumenterer som om Kina si linje om å gå mot einssidig oppløysing av NATO ikkje skal gjelde for oss. Du bruker ei og ein halv side på å åtvare mot å kopiere Kinas utanrikspolitikk nett på dette feltet, og då er det ikkje urimeleg å tolke det slik at du er for einssidig oppløysing av NATO (sjølv om du ikkje seier det rett ut).

Eg meiner at akkurat dette synet er rett og gyldig også for AKP(m-l). Kvifor? Fordi det går ut frå det grunnleggande i teorien om dei tre verdene, nemleg at det finns to supermakter, med Sovjet på offensiven, at den andre verda må sameine seg med den tredje verda mot dei to, særleg Sovjet. Det viktigaste i dag er å styrke vaktsemda mot sosialimperialismen. Ei anna viktig sak er å styrke tendensane til sjølvstendigeit frå landa i den 2. verda og tendensar til å sameine seg med 3. verda-land, jfr. KK-leiaren om OEFPEC-møtet. Oppløysing av begge militærblokkene ville vere utmerka dersom det førde til at landa i Europa slutte seg til den alliansefrie rørsla. Diverre er dette lite sannsynleg. Sovjet sitt grep om Aust-Europa er for sterkt og borgarskapa i Vest-Eurppa har store tendensar til å legge seg på ei Munchen-linje andsynes Sovjet. Kina arbeider for å bedre dette frå sitt utgangspunkt, vi frå vårt, men når det gjeld einssidig oppløysing av NATO vil det vere ei vidareføring av Munchenlinja! Derfor må vi og gå mot einssidig oppløysing av NATO, ^{særleg} om revisjonistane skulle finne på å reise ei slik kampanje. Det ser ut som at du ville sjø ei slik kampanje, kamerat Hiawatha. Det gjer meg verkeleg uroleg.

Det er greitt at du åtvarar mot å kopiere Kinas utanrikspolitikk. Vi skal korkje bli for EEC eller NATO. Vi skal kjempe for at Norge skal ta ei så sjølvstendig stilling som muleg, for alliansefridom og einskap med den tredje verda. Ein førestenad for dette er at vi aukar forståinga for sosialimperialismen i folket.

Dette gjer vi ikkje med å følgje di linje. Du skriv mykje fornuftig om å vere på vakt mot kopiering. Men du rettar slaga dine mot ein korrekt politikk og legg opp ei linje som vil føre til styrking av Munchenpolitikken, du tener faktisk sosialimperialismen! Du fører fram ein politikk på NATO-spørsmålet som revisjonistane ville gle seg over!

Det gjer meg verkeleg uroleg.

1.mai-parola om NATO:

Det gjelder **HVORDAN FØRE KAMPEN MOT SUPERMAKTENE.**

Fold deg til søka Hiawatha!

Du slår i siste nummer av FK fast at diskusjonen med bakgrunn i om "Norge ut av NATO" skulle være hovedparole 1.mai nå dreier seg om det er rett å reise denne parolen overhode .m.a.o. at skillet i diskusjonen går mellom de som er for norsk Nato-medlemskap og de som er mot.

Jeg vil gjenta den kritikken som Tambarskjelve reiste mot diskusjonsmetoden din i juli-FK: At du river deler ut fra sammenhengen og bruker de til å tillegge motstanderne andre meninger enn de har. Men det alvorligste, etter mitt syn, er at du nå bruker denne metoden for å vri deg unna det diskusjonen har stått om, og over på et delspørsmål hvor du har funnet at en av diskusjonsdeltakerne muligens har et motsetningsfylt syn.

Hvorfor har du ikke tatt standpunkt til de spørsmåla som er stilt til deg i juni og juli-FK, unntatt det ene hvor Tambar gav åpning for at du kunne vri debatten slik du nå prøver på? Det er grunnlag for å spørre om du fører diskusjonen etter prinsippet "om å vinne", uansett hva slags triks som nå til, og ikke etter prinsippet "enhet-kritikk-enhet"; ønske om å drive partiets politikk på et viktig spørsmål opp på et høyere nivå.

Har ikke denne diskusjonen fra starten av dreid seg om hvordan vi skal føre kampen mot supermaktene . Hiawatha?

Siden det et to av dem, må sjølsagt spørsmålet om styrkeforholdet mellom dem bli sentralt for den konkrete taktikken som skal følges. Det er her motsigelsene står!

De som ville ha med "Norge ut av NATO" som hovedparole 1.mai begrunna jo nettopp dette med at de mente at ellers ville kampen mot USA-imp. bli markert for lavt . Du sjøl, Hiawatha, kjørte jo i de første artiklene dine på at kampen mot USA-imp hadde vært markert for dårlig de siste 1.mai'ene, og at det var riktig med en opptrapping av den.

Ta utgangspunkt i virkeligheten!

Når det har dreid seg om konkrete tiltak i kampen mot supermaktene har Hiawatha hele tida omtalt kampen mot USA-imp. Det er forsåvidt OK, siden du spesielt vil ha fram at det er den som er for lavt prior. Men feilen du gjør er at du ser på disse tiltaka isoleret, uten å se de i sammenheng med kampen mot den andre supermakta. Derfor stilte jeg de to spørsmåla i juni-FK. Spørsmåla til Tambar i juli-FK gikk også på det samme forholdet.

Du gikk helt utenom dette i svaret ditt.

Jeg vil påstå at den måten du angriper saka på er uhistorisk og udialektisk. Det er to supermakter og det er en utvikling i styrkeforholdet mellom dem. Å legge opp kampen mot den ene uten å vurdere den utifra helheten har ingenting med virkeligheten å gjøre.

Når du spør om kampen mot USA-imp. er mindre viktig idag enn for 5-6 år siden, så kommer vi ikke utenom å se på dette i sammenheng med kampen mot sos.-imp.

Da vil jeg svare ja på spørsmålet ditt. For 5-6 år siden var USA ennå den farligste og mest aggressive av supermaktene (sjøl om det da begynte å "stå på vippen", og vi undervurderte sterkt frammarsjen till sos. imp). I dag har den 2. supermakta tatt over den ene rolla.

Når du sier at kampen mot NATO-medlemskap spesielt drives for dårlig kan jeg ikke tolke dette på annet vis enn at vi nå først og fremst må trappe opp motstanden mot NATO-medl.skap. For å konkretisere dette: Mener du f.eks. at vi bør prior. å få liv i "Kampanja Norge ut av NATO" eller noe lignende, framfor å få starta opp en Øst-Europa komite ?

Parola "Norge ut av NATO".

Du påstår at Tambarskjelve (og meg) er mot parola. Sålenge du holder på den debattforma som vi kritiserer deg for, kan du vel klare å få til det, hvis vi samtidig går med på prinsippet ditt med å se på en del isolert fra helheten.

Jeg er for parola "Norge ut av NATO". Tambarskjelve sier ogs rett ut i sin artikkel at han er det.

I enkelte tilfeller kan parolen reises alene, men i den allmenne propagandaen vår- og også på 1.mai- må den kobles sammen med paroler som tar hensyn til helheten. Dvs. at den må kobles til, og underordnes paroler som går mot den største trusselen, Sovjet.

Jeg mener vi skal ut av NATO fordi det bl.a.vil gi oss bedre muligheter i kampen mot sos.imp. Men det betyr ikke at jeg vil gå inn for at vi nå skal legge nest krefter inn på å få oss ut av NATO, før krigen bryter ut (som Hiawatha legger mye vekt på i en av sine innlegg). Virkeligheten er ikke så skjematisk at vi kan legge opp en slik "lur" etappeplan. Sovjet er hovedtrusselen allerede i dag. Det krever at kampen mot den allerede står i første rekke.

Tambarskjelve åpner for en motsigelse i artikkelen sin i synet på NATO. Du sier på den ene siden at du er for at Norge går ut av NATO og at NATO bør ødelegges. Men du sier også at en ensidig oppløsning av NATO vil være feil pga at det vil styrke Sovjet kraftig. Du bør presisere nærmere hva du legger i det siste. Hvis du mener en situasjon hvor NATO oppløses og de tidligere medlemslandene trapper ned sitt forsvar og går i en "nøytralitets"-posisjon i forhold til supermaktene, er jeg enig med deg i at det vil være en politikk vi går i mot.

Vårholdning må være at vi går inn for at vi skal ut av NATO, men at vi samtidig går inn for at vi skal styrke forsvarsberedskapen mot Sovjet.

Dette bringer oss over på diskusjonen om militærpolitikken (Jeg mener at vi opplagt ikke kan overføre direkte den linja som de franske kommunistene fulgte i -35 på vår situasjon, f.eks.) Men sjøl om diskusjonene har sammenheng med hverandre, mener jeg at det går an å avklare den diskusjonen som vi nå har hatt gående uten å ta opp militærpolitikken i sin fulle bredde.

Hiawatha setter kampen mot de 2 supermaktene på lik linje. Når han tar konkrete valg i innleggene sine heller det tilogmed i retning av å sette kampen mot USA-imp. i fremste rekke.

(-Kampen mot USA-imp. er minst like viktig som for 5-6 år siden

-Kampen mot NATO-medlemskap spesielt (min uth.) drives for dårlig og må trappes opp.

-NATO-parola som hovedparole løst representerer en likestilling, men i forhold til situasjonen de siste åra er det en opptrapping

Denne linje er til skade for kampen mot supermaktene og krigen ved at den "sløver den revolusjonære årvåkenheten hos verdens folk og tåkelegger hovedmålet (min utheving) i kampen mot hegemonismen" (fra 3-verden-teori-artikkelen i Folkets Dagblad). Den gir også sosialimperialismen muligheter til å utnytte situasjonen, spille på de motsigelser som oppstår ved at vi har en linje som ikke samsvarer med de historiske behovene til arbeiderklassen og folket i den situasjonen vi står i. Følgene av det kan bli at vår linje for kampen mot sosialimp. vil få vansker med å bli ledende, vinne oppslutning.

Jens.

Forts. fra s. 13

tiv-perioden ofte førte til at det var den samme lille gjengen som alltid stilte opp på alt, uten å ha mobilisert andre enn seg sjøl, er tendensen nå at man fremdeles ikke mobiliserer massene, men heller ikke seg sjøl! Er det sånn at vi må ha en kadaverdisiplin for å få fart på oss sjøl? Er vi ikke i stand til å ta initiativ på egen hånd og handle korrekt uten ustanselig veiledning og ordre fra oven?

Jeg veit ikke hvem det er riktig å rette hovedskytset mot - distriktsledelsen, avdelingene eller det enkelte partimedlem. Men jeg mener det må en diskusjon til, både om nødvendigheten av å ta alvorlig på hovedoppgava, og om partidisiplinen.

Kamerater, vi lever i ei krisetid, og kampen mot krisa er hovedoppgava vår. Jeg er redd arbeidsfolk i kamp må få et ynkelig inntrykk av m-l-bevegelsen hvis vi ikke kan skjerpe oss ganske betraktelig. Arbeiderklassen har lange og dårlige erfaringer med de som er store i kjeften, men gjør lite i praksis - la oss ikke bli satt i bås med dem!

Berta.

- 25 -

HUSK

25. NOVEMBER!

Det går mot valg i Samfundet igjen. 25. nov. skal alle partimedl. som har rett til å skaffe seg medlemskort stille opp og stemme (RF!)

Jeg vet at en del partikamerater går rundt med uløste motsigelser til det å "møte opp bare for å stemme". Valg-direktivet kommer hvert semester, men hver eneste gang foregår det sabotasje fra en god del kamerater. Enten bevisst - folk er uenige i direktivet og møter derfor ikke opp - eller mer "uforskyldt" - folk glemmer å fornye medlemskort før det er for seint. (kl. 13.00 på valgdagen). Begge deler er kritikkverdige, men folks motsigelser blir ikke løst ved å gi seg til å moralisere over dem.

ER DET REIT Å OPPFORDRE FOLK SOM ER FERDIGE SOM STUDENTER Å GÅ I SAMFUNDET Å STEMME?

Før jeg svarer, vil jeg si litt om hva jeg mener Samfundet er - og hva vi bør kjempe for at det skal være. RF har som hovedparole: "Studentersamfundet i folket sin teneste." I høst har RF sittet ved makta, og semesteret til nå har vist at vi i alle fall til en viss grad har klart å bruke Samfundet til å tjene folkets interesser. Representanter fra de streikende Nielsen-arbeiderne og Vinmonopolarbeiderne har vært i Samfundet og vi har fått igjennom kamfond-bevilgning til både dem og yrkesforbudte Sep-pola. Styret har bevilga penger over styrebudsjettet, og RF har drevet innsamlingsarbeid i huset. Dette er viktig -

ikke bare for studentene, men for hele den progressive bevegelsen.

I tillegg til dette er studentersamfundet et viktig forum for ideologisk/politisk kamp. Det fins ingen andre plasser her i byen hvor alle politiske avskygninger kan møtes og ta oppgjør på direkten. F.eks. i hylar borgerpressa om folkemord i Kampuchea. 19/10 var det torsdagsmøte i Samfundet om Kampuchea med Egil Ulateig og Knut M. Hansson som innledere. TKSF ble slått ned i stovlene, fordi de fullstendig mangla argumenter og dokumentasjon. Det vil ta sin tid før TKSF prøver seg på en ny hovmodig Kampuchea-offensiv - og de det er bra!

Ett eks. til: "Demokratiets forsvarere" I Norge hylar over seg når vi krever forbud av norsk front. 30/9 var det fullt hus i Samfundet da Poul Holborow (Anti-Nazi-League) var der og snakka om den anti-nazistiske bevegelsen i England. Jeg tror få folk forlot møtet med innstillinga "nazister kan ties ihjel." TKSFs linje led nederlag - vi fikk stå fram med vår fra en av Norges frie talerstoler.

Det fins utallige eks., men jwg skal stoppe her. Det vi må slå fast, er at det runde huset ved Elgeseter bru er et nokså enestående tilbud til høle den progressive bevegelsen. Sjøl om huset først og fremst er et tilbud til studenter, er det tross alt sånn at hvert medlem har rett til å ta med seg ett ikke-medlem inn. Dette blir i stor grad brukt i dag - av de vel 8000 som har vært i Samfundet på lørdagsmøtene

forts. s 18

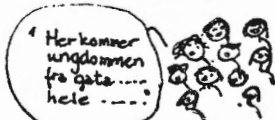
SKAFF ROM FOR UNGDOMSLEDER-ARBEID !

Ungdommen er ikke lenger prioritert som nr. 1 av partiets oppgaver. Men alikevel oppsummerer vi at vi har langt igjen før vi når målsettinga for ungdomskampanja. Ungdomsforbunda er ennå det svake ledd i m-l-bevegelsa. Det betyr at det gjenstår mye arbeid, og det er ungdomslederne som i det vesentlige må gå i spissen for det. Hvordan er situasjonen i veldig mange avdelinger? Alle har mange, nye og vanskelige oppgaver som må løses og som krever kader. Og de aller fleste ungdomsledere blir nedlessa med annet partiarbeid. Hva er dette for slags politikk? Selv om ungdommen er nedprioritert, betyr det vel ikke det at vi skal slippe oppgaven? Det blir nemlig konsekvensen hvis ungdomslederne ikke får tid til å være ungdomsledere. Det er uforenelig å være ungdomsleder og ha andre verv i partiet samtidig.

I følge den sentrale instruksjonen skal ungdomslederjobben være hovedoppgave. Dette innebærer at han ikke må nedlesses med andre oppgaver, men tvert i mot, måke unna anna arbeid slik at hovedoppgaven kan gjøres skikkelig. En ungdomsleder skal nemlig ikke bare fungere som vanlig partimedlem. Han skal i stor grad også fungere som vanlig RU-medlem, delta og være ledende i RU-lagets diverse aktiviteter. Sjøl har jeg vært ungdomsleder og sittet i avdelingsstyret i partiet, pluss en liten oppgave i tillegg. Andre u-ledere har fått hovedansvaret for viktige oppgaver i avdelinga osv.....

Tenk dere om! Finnes det ikke folk til å ta de andre oppgavene? Kanskje er det noe grunnleggende galt med avdelingas arbeidsmetoder - eller kanskje det er noe galt i vurderinga av de andre kadrene? I alle fall: Vurder situasjonen i avdelinga på nytt, vær litt dristige og fantasifulle og måk vei for ungdomslederarbeidet. HUSK! Vi har langt igjen før ungdomsforbunda er blitt en bastion blant ungdommen. Ungdommen er framtida! OGSÅ FOR OSS!

UNGDOMSLEDER.

BLIR VI FLERE, ELLER ?

OFFENTLIGGJØR KF-REGNSKAPET!

Ledelsen i KF har ingen plikt til å legge fram regnskapet overfor medlemmene. Dette påstår medlem av KF/DS i FK-oktober.

Gjelder denne retten til å unndra seg regnskapsplikt kun for KF-ledelsen? Eller skal den også gjelde store og små DNA/SV-pamper i fagforeninger, klubber, fronter?

Hvorfor gjaldt den f.eks ikke for Svein Johansen som nektet å legge fram regnskap da han forsøkte å legge ned Aksjon Kyst-Norge. (For dette ble han hardt angrepet av progressive. Var angrepet feil?).

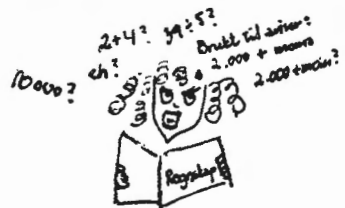
Skal det gjelde en regnskapsmessig praksis for ledelsen i progressive organisasjoner som KF, og en annen dersom org. ledes av f.eks. DNA/SV-ere?

Jeg mener at det i enhver front, org. som KF kan sammenlignes med, er en soleklar demokratisk rett for medlemmene å få framlagt et skikkelig regnskap fra ledelsen. Jænnlig.

Det som er viktig er ikke om absolutt alle bilag finnes, men regnskapet skal være så fullstendig at medlemmene kan føre en reell kontroll.

Et slikt regnskap er en av forutsetningene for at medlemmene skal kunne drive konstruktiv kritikk, som innlegget i FK-oktober ønsker. Dessuten vil regnskapsplikt føre til at ledelsen må holde et skikkelig grep om det økonomiske arbeidet.

KNUT.

IKKE ET ØRE TIL DET BORGERLIGE MILITÆR-APPARATET

Dette er partiets linje i dag. På sommerleirene rindt om i lanet har denne linja blitt diskutert i større eller mindre grad. En del kamerater hevder at det er tid for å endre vårt syn. P.g.a den økende krigsfaren fra de to supermaktene, og spesielt sosialimperialismen, vil det være riktig å gå inn for bevilgninger til det borgerlige militærapparatet.

Jeg mener at dette er et feilaktig syn som kan få alvorlige følger. Jeg utfordrer de som står for denne linja til å gripe til pennen. Dette er en særsl alvorlig diskusjon. Hele partiet skal i høst diskutere et forslag til partiets militærprogram. Diskusjonen om bevilgninger hører etter min mening naturlig til i denne sammenhengen.

Først en presisering. Det er ikke noe prinsipp at kommunister i alle situasjoner skal gå imot bevilgninger til det borgerlige militæret. Ett eksempel:

Etter at Hitler gikk til angrep på det dengang sosialistiske Sovjet i 1941, skifta 2. verdenskrig karakter, fra en urettferdig imp. røverkrig, til en rettferdig krig mot fascismen. Oppgaven for den britiske arbeiderklassen var ikke da lenger å reise krig mot krigen, men å kaste kreftene inn i den internasjonale enhetsfronten mot fascismen. For eventuelle engelske kommunister i parlamentet var det nå riktig å stemme for bevilgninger. I 1940 ville dette vært feil. Det ville vært å gå i Kautsky og den andre internasjonales fotspor, å gjøre knefall for sitt eget lands borgerskap.

Det samme for vårt eget lands vedkommende. I den grad det norske borgerskapet gjorde motstand i 1940 skulle vi støtta dem. Det samme gjelder for en framtidig supermaktsinvasjon. Da skal vi la oss mobilisere og vi skal støtte borgerskapet og deres hær i den grad de vil kjempe. I så fall fører borgerskapet rettferdig krig mot en imp. inntrenger.

HVA ER SITUASJONEN I DAG?

De som går inn for bevilgninger til borgerskapets hær mener jeg gjør den samme feilen som renegatene i den 2. internasjonale. Vi lever riktignok i ei førkrigstid, men det er ikke krig. Norge er ikke okkupert. Hovedmotsigelsen i Norge går fortsatt mellom borgerskapet og proletariatet. Skal vi så styrke dette borgerskapets voldsapparat, deres viktigste middel til å undertrykke oss, fordi det samme borgerskapet, eller deler av det, MULIGENS vil bli tvunget til å føre en rettferdig forsvarskrig når krigen bryter ut engang i (nær) framtid? Nei og atter nei!

Vi har ikke lenger noe nasjonalt borgerskap i Norge. Hjertet deres står først og fremst profitten nærmest.

VÅR OPPGAVE SOM KOMMUNISTER

I ei førkrigstid er vår oppgave i første rekke å mobilisere folket politisk mot supermaktene, og spesielt sos. imp. som er den farligste av de to. Samtidig å propagandere og forbedre folket på å føre langvarig folkekrig. Dernest vil vår oppgave være å avsløre og bekjempe borgerskapet. Avsløre dem som de "München-politikere" de er, med knefall og unfallighet som kjennemerke.

Vi skal samtidig presse dem til å vise en fastere holdning, presse dem til å gå imot supermaktens press. Men borgerskapet vil bare "forsvare fedrelandet" utifra egne klasseinteresser, eller fordi de blir utsatt for hardt press fra folket. Hvorfor vil borgerskapet kunne gi etter for folkets press, er det fordi de plutselig er blitt nasjonale og fedrelandskjære? Nei, de vil gjøre det enten fordi de er redd for å miste maske og senere makta og bli tvunget til å handle i samsvar med folkets interesser på kort sikt, for så å forsøke å opprettholde klassediktaturet sitt. Sannsynligheten for at

.....forts.

borgerskapet med DNA-regjeringa i spissen skal bli pressa til å handle i samsvar med folkets interesser om krigen bryter ut i nær framtid, synes ikke særlig stor. Den borgerlige militarteoretikeren Clausewith sammenfatta den korrekte tesen "krigen er en fortsettelse av politikken med andre midler". En tese både Lening og MAO understreker. Vårt imp. borgerskap kjenner vi såpass godt at å påstå at detsannsynligvis vil kapitulere, ikke er noen overdrivelse.

Det er sjølsagt ikke i samsvar med folkets interesser at det skjer og vi kommunister må gå i spissen for å presse borgerskapet til å yte motstand. Men det er bare deres egen frykt som vil drive dem som klasse ut i kamp for nasjonen. At det vil finnes enkelte patriotiske borgere rokker ikke ved dette.

ER DET GUNSTIG MED OPPRUSTNING?

Vil økte forsvarutgifter, opprustning av det norske (NATO) forsvaret, være en gunstig faktor for å møte trusselen fra sos. imp.? Omtrent slik antar jeg at de som går inn for økte bevilgninger har stilt seg spørsmålet. Det skjebnesvangre er at en del kamerater svarer ja på dette spørsmålet! Er det virkelig mangel på bevilgninger og ressurser som gjør at borgerskapet i dag ikke handhever norsk suverenitet overfor Sovjet i nord? Igjen vil jeg svare klart nei. Det er borgerskapets politiske linje som er feil. Vi har en marine, men den blir ikke brukt. Om en RV-repr. på Stortinget reiste kravet om 2 milliarder til å bygge ut kystvakten, har vi noen som helst garanti for at borgerskapet ville bli mer handlekraftig og virkelig sette inn denne styrken mot russerne?

Kamerater som går inn for bevilgninger har foruten illusjoner om borgerskapet ikke forstått at det ikke er antall våpen (eller kystvaktbåter), men den politiske linja som er det avgjørende.

EKSEMPLET ISLAND

For å belyse dette skal jeg tilslutt ta for meg torskkrigen på Island, et lite imp. land i 2. verden.

Det slo tilbake den engelske imperialismens agresjon ved hjelp av noen oppsynsbåter. Hvordan klarte de det? Fordi nasjonen sto samla mot agresjonen. Borgerskapet ytte motstand for å forsvare sine egne klasse interesser, råstoffkildene i havet, arbeiderklassen og folket forsvarte eksistensgrunnlaget sitt og nasjonen.

Sjøl om sos.imp. øker sin agresjon mot Norge så kan vårt svar på dette aldri være å gjøre knefall for vårt eget borgerskap.

Bare arbeiderklassen og folket kan forsvare nasjonen. Ikke et øre til det borgerlige apparatet er også i dag en korrekt marxist-leninistisk linje!

Jansen

HVORFOR ØKONOMISK KRISE FOR OKTOBER?

Et innlegg i FK-oktober slår fast at forlaget er inne i ei økonomisk krise. Innlegget lanserer også endel mulige årsaker til krisa. Jeg mener at man går utenom det som jeg tror kan være den virkelige årsaken til krisa.

SPØRSMÅL: Har forlaget vært drevet på en foretningmessig forsvarlig måte?

De "årsakene" som OKTOBER-skribenten trakk fram er forhold som enhver foretningssdrivende må ta i betraktning, dersom han ikke vil gå konkurs.

Da plateforlaget MAI var i økonomiske vansker ble det slått fast at de hadde gitt ut for mange plater som hadde for snever interesse.

Jeg mener at også progressive forlag må drives slik at man unngår stort underskudd, som så må dekkes gjennom nøddinnsamling. I forbindelse med spesielt viktige utgivelser bør det foretas innsamlinger. F.eks. Lenin-serien, MAO, bind V.

Jeg tror at progressive kanskje kan lære viktige ting av denne saken. Vi må legge meget stor vekt på økonomisk arbeid.

forts...

Har dere virkelig drevet forlaget på en forretningsmessig forsvarlig måte, OKTOBER? Er dere rammet av uforussettbare forhold (Jfr. "Årsakene" som dere legger fram).

TILSLUTT: Følg oppfordringa om å støtte forlaget vårt! Vi trenger forlaget, Butikkene og Bøkene!

Lars.

nende opplegg på tidligere massekonferanser).

2. Mottok ikke DS kritikken fra avd. styret vårt før konferansen? Ble den sendt videre til arrangørene av konferansen? Ble den evt. avvist? (Hvorfor ble den avvist?). Klarte ikke gruppelederansvarlig å gi beskjed om vedtaket fra gruppeledermøtet til han som ledet plenum?

Jeg mener at denne saken avdekker grove feil i partiet her i distriktet:

- Slurv og sommel med å formidle beskjeder og kritikk.
- Grove feil på sikkerhetslinja, som også er uttrykk for manglende ansvar for sikkerheta til folk, i og rundt partiet.

DERFOR: GJØR SJØLKRIKTIKK FK OG KORRIGER STILEN!

Øivind.

ORGANISERINGA AV MASSEKONFERANSEN OM KK

Før massekonferansen om KK fikk avdelingene beskjed om at det skulle gjennomføres gruppediskusjon på konferansen. Gruppene skulle bestå av avd. + mobiliserte uorg.

I møte med repr. for DS kritiserte avd. styret vårt dette opplegget. Vi mente opplegget var uansvarlig sikkerhetsmessig, at det ville kunne avsløre hvem som er i samme avdeling. Rep. for DS lovet å bringe kritikken videre.

På gruppeledermøtet umiddelbart før sjølve konferansen sa møtelederen at gruppene skulle sammensettes av folk som jobber sammen, kjenner hverandre (ikke ordrett sitert). LES: Avd. + mob. uorganiserte!

En av gruppelederne mente at dette var sikkerhetsmessig uforsvarlig. Ved avstemning viste det seg at et flertall av gruppelederne var enige om å forandre opplegget for gruppesammensetning. Det ble bestemt at gruppene skulle settes sammen tilfeldig. Da gruppediskusjonen skulle starte, sa han som ledet plenums-møtet omtrent følgende:

"Folk grupperer seg slik at de som kjenner hverandre, jobber sammen osv. kommer i samme gruppe." (LES: Avd. + mobiliserte uorganiserte).

Jeg vil på grunnlag av denne saken rette følgende kritikk/spørsmål til DS og de som arrangerte konferansen:

1. Gruppeinndelinga var et grovt brudd på ei korrekt sikkerhetslinje. Et opplegg som i stor grad kan blottlegge organisasjonen for utenforstående. (Jfr. lik-

- 30 -

KK-Kampanja:

Hovedoppgava den 1. måneden: NÅ LØSSALGSMÅLET !

Ved avslutning av 1. fase i KK-kampanja må vi oppsummere at vi ikke har nådd hovedmålet for denne fasen: 100% i løssalg. Gjennomsnittet for sept. og okt. er henholdsvis 50% og 54% for S.T. og 137% og 61% for K.T.

Når det gjelder abb.vervinga er vi i "rute". Holder vi omtrent samme farten er vi i mål i løpet av jan. Stilkprøver viser også at det er godt håp om at vi skal klare inn-samlinga: både det å få raskt inn et betydelig beløp og å sikre resten gjennom faste innbetalinger (se ellers lederen her).

Hvilke følger får dette?

At vi henger etter med løssalget er et uttrykk, dels for at ennå er ikke hovedtyngda i avdelinga mobilisert i kampanja og dels for ei undervurdering av rolla til løssalget .

Til det siste:

Løssalget vil utgjøre bortimot 30% av totalomsettinga etter målsettingene som er satt.

Det betyr at det langt ifra er uviktig verken for økonomien eller for den politiske innflytelsen til avisa.

Når vi så tar med at løssalget damper grunnlaget for nye abb., at det representerer den direkte kontakt med leserne og at det markerer KK og partiet (også overfor folk som ikke kjøper avisa) så skulle dette understreke at det å få opp et stabilt løssalg ikke er noe 3.-rangs mål i kampanja.

Som det ble understreka ved forrige høve er løssalget også sentralt i det å dra kampanja i gang. Det setter både krav til og framnever den kollektive innsatsen .

Med bakgrunn i dette har DS vedtatt at i den nærmeste måneden skal v konsentrere mest krefter om å få opp løssalget .

Vi mener at boligsalget må bli sentralt i denne perioden også for arbeidsplasslag. Utifra at ikke alle skal trekkes med i bedriftssalg. Vi vil reise som en utfordring det opplegget et bedriftslag har lagt opp: I 1 mnd. framover skal alle, med nødv. unntak for sikkerhet, være med på ukentlige boligsalg. De regner med at de da vil få kartlagt området sitt, pella ut kjøpere, slik at de deretter kan dekke området med færre personer pr. uke.

KAMPANJA I EI BEDRIFTS AVDELING

Vi har hatt en prat med KK-ansv. i et ind. avd. for å få fram problemer og erfaringer med arbeidet.

Eva er største vansken i kampanja?

Avgjort det å få folk til å prioritere løssalget. Til nå har vi hatt et opplegg med at 1 pers. selger på jobben og at alle skal selge i boligområdet. vårt. Boligsalget har vi lagt opp slik at det er opp til hver enkelt å ta det når det passer best. Men det har virka dårlig. Det har vært lett for å komme ting "i veien

Skal dere fortsette med dette opplegget?

Nei! Vi har nå bestemt at vi skal ha en fast løssalgsgdag for boligsalget, hvor alle skal møte. KK-ansv. skal være med hver uke, de andre er delt i 2 slik at hver enkelt selger 2. hver uke.. Det er ikke for mye forlangt at KK skal få en fast plass på ukeprogrammet vårt, ellers rimer det dårlig med at det er den mest viktigste oppgava vår!

Hvordan selger dere avisa på jobben?

Som sagt har det til nå vært 1 mann som har stått for dette i hovedsak. Framover vil det bli 2.

Vi selger fra mann til mann, først og fremst i matpausene.

Har dere prøvd med mer "åpent" salg?

For vel et år sida prøvde vi å gå fra bord til bord i kantina. Det gikk ikke så bra. Først og fremst tror jeg det skyldtes "klimaet" da. Hetsen gjorde at folk var redde for å kjøpe åpent. Jeg trur at stemminga er annerledes nå, men klubben har gjort vedtak om at salg/utdeling ikke skal være tillatt på kantina. I stedet er det satt opp utleggshyller. Vi må først eventuelt få endra dette vedtaket. Men vi kunne kanskje legge ut noen aviser i hylla foreløpig?

Ellers har noen andre solgt sporadisk utafør porten siste året, uten at jeg tror det har vært det store resultatet.

Vi har hørt at et annet sted skal de søke om å få selge avisa ved porten, innafor.

Det høertes ikke så dumt ut. Det ville helt sikkert bety at en del å få legalisert salget på den måten. Men det spørs vel om ledelsen tillater? Men det koster jo ikke noe særlig å prøve!

Andre ting du vil nevne?

Ja, vi trur det er en god ide å få istand en "morra-stand" i sentrum. Vi prøvde noen dager å stå fra 06-08 i Dronningens gt/Prinsensgt. Det ble ikke akkurat så stort salg. Men visst det blir en fast ting, at folk veit at de får avisa der, tror jeg det kan bli endål. Dessuten kan det fungere som en "ekstra-distubisjon" for folk som vil ha med noen aviser å selge til arbeidskameratene sine. DS bør vurdere om det skal organiseres et slikt opplegg!

Tilslutt, har dere greidd å trekke med uavhengige i arbeidet?

Vi har ei KK-gruppe med 3 uavh. Foreløpig vil de ikke bli med på løssalg, men de kommer til å være med på å verve abonn. De skal gå på noen kjenninger.

Jeg tror det er viktig at vi ikke glemmer av at vi ikke skal dra hele lasset alleine, at det er uorg. folk som gjerne vil være med å ta et tak!

FRAHOLD AV DISKUSJONEN I SEPTEMBER FK: "INNLEGG FRÅ EVA TIL ANTIDYRÅKRATTI-KAMPANJA OG SVAR FRÅ DS-REPRESENTANT."

I. Har denne saka allmen og prinsipiell interesse for partiet?

Svaret er ja, fordi:

- Ho vedrører partiets politikk overfor folkelege organisasjonar og fronter (også fagforeningar.)
- Ho vedrører vår "arbeidsstil", d.v.s. praksisen vår allment og særleg i frontarbeid.
- Ho vedrører partiets og partikameraters tilhøve til kritikk og sjølkritikk. Særleg kritikk frå uorganiserte, og frå medlemmer med lågt politisk nivå eller vanskar med å formulera seg.
- Samla under eit, avslører saka deter tale om, ei alvorlig sekterisk line og feil i vår praksis.

Feila har kome særskilt fram her då motseiingane mellom ei rekke kameratar og nokre uorganiserte har vorte skarpe og tildels antagonistiske. Nettopp difor er det nyttig å halde fram diskusjonane både utafor og særleg innafør partiet, og ikkje som no bagatellisere og leggja lok over motseiingane. Dette er motseiingar som heilt sikkert står andre stader, nen som først blit skarpe når kampen hadner til. Kritikken som er vorten førd mot partiet i ein front i alle fall i skriftleg form er grundig og sakleg onn litt hard i forna. Det er inot våre interesser at vi demper denne diskusjonen.

P.g.a. plassen vil eg her berre ta opp det første punktet ovenfor: Partiets politikk i frontar.

Først vil eg bera fram kritikken mot partiet frå dei uorganiserte, eg vil så koma med mitt syn av han:

- Partiet bruker frontorganisasjonane for "eigne førenål" Ikkje til å tena interessene til folket innafør frontrådet.

Kva meiner med "eigne førenål"? At ein ser på Resultata av ein kamp eller den langvarige og grundige førebuinga før kampen og under denne son underordna i høve til: "folk har lært at kommunen er fienden", "folk har fått kamperfaring". Ved husokkupasjonane son vår front har hatt, og ved kampen mot vegutviklinga på Iadenoen har det stått ei slik li ne.

Vidare syner partiet manglande respekt for frontens sjølvstende og demokrati. Døner: vi trekkjer folk ut og inn av arbeidet i fronten, også folk med viktige tillitsverv. Vi svekkjer fronten al etter son f.d. KK eller andre interne oppgåvor vert prioriterte opp. Vi kjører vidare fram våre folk til tillitsverv utan at dei er i stand til eller får den hjelpa dei treng for å fylle oppgåvene.

- Partiet har ein snever einskaps-politikk, partiorganisasjon i praksis og splittelses-politikk i praksis.

I denne saka har våre kameratar krevd at folk son eruenig i vår linje skal ut av leiinga av fronten. Nådelaus kamp mot "avikarar" har vorten førd. Det dreier seg ikkje on ideologiske kamp, son ville vore bra, nen mistenkeleggjering av motiv, slarv og isolering. Det har også vorte freista å hiva folk ut av fronten på eit slikt grunnlag: Eit eldre ek ektepar son var høgrefolk, og son seinare har vore ei solid støtte for fronten, var i byrjinga uønska i fronten fordi dei var høgrefolk. Andre stader har denne snevre einskappolitikken resultert i "alternative foreningar" med hjelp av SV-folk etter splitting.

111)

Partiet nobliserer snevert eller nobliserer ikkje i det heile.

I denne saka: vi står for å "importera" folk når kampen hardner til framfor å driva langvarig og systematisk massenoblisering gjennom allsidig verksend i fronten. Å syte for massenes velferd er viktig grunnlag for støtten til fronten. Under husokkupasjonane i "vår" front stod vi for ei slik line.

- 34 -

Oktober

bokhandel

Kongens gt. 29, tlf. 22555

Åpningstider: man-fre 9-17 (19), lør 9-14

KJØP ALLE JULEGAVENE PÅ OKTOBER!

Er det bare julegavene til progressive og kommunister du kan kjøpe på Oktober? Nei, det er slutt på den tida Oktober utelukkende hadde Marx og Lenin i hyllene. I de siste åra har det vært mulig å finne gaver til alle kategorier folk, og i alle prisklasser. Dette gjelder ikke minst i år da Oktober skal bli en "julegavebutikk".

Grovt sett kan vi dele inn utvalget i tre.

1) Høstens bestselgere fra Oktober og Sivle.

DAG SOLSTAD "KRIG 1940" Fortsettelsen av "SVIK" og trenger ingen nærmere omtale. Det vil sikkert bli en av årets mest omdiskuterte bøker.

JON MICHELET: "ANGREPET PÅ LONGYEARBYEN". Roman om utbruddet av en tredje verdenskrig. Michelet kaller sjøl boka for en advarsel. JON MICHELET "7800 DEMONSTRANTER" sporløst forsvunnet. Dette er utdrag fra "SLIK VI SER DET" spalta i Klassekampen med fortreffelige tegninger til.

ASBJØRN ELDEN: "BERTE ERSONS SAGA", Gros att., Ei bok for alle som er interessert i kvinnehistorie og kvinnekamp.

SVERRE ASMERVIK "SLAGBJØRNEN" Ungdomsroman om politivold. Manuset var for sterkt båd for Gyldendal og Aschehoug og ble derfor avvist. Asmervik skrev ifjor em av årets beste barnebøker "Og så kom vi til Norge."

INGA NÆSS: "KAMERAT JOHN". 81-årige John Åsan fra Steinkjer forteller om livet sitt. Vi har alle mye å lære av hans kamp for fagforeninga, soldatråd og for sosialismen. Og fordi Kamerat John er fra Steinkjer er det ekstra viktig å spre boka i Trøndelag.

Nærmere omtale av disse bøkene untatt Elden og Asmervik sine, finner du i Oktoberkatalogen. Bøker er en populær framstilling av politikken vår kombinert med et kunstnerisk nivå av høyeste kvalitet. Vi unner masse folk å få dem i julegave.

2) Hvis du likevel ikke finner noe som passer blant bestselgerne, så prøv ei anna Oktober eller Sivlebok. Gå gjennom Oktoberkatalogen og peil ut. Og glem ikke Mai, Mai har kommet ut med ei rekke fine plater i høst f.eks Ny Von, Heimevernslaget, Og ikke minst Veslefrikk som er ei progressiv ungdomsplate midt i blinken.

3) Hvis f.eks. bøkene fra Oktober eller Sivle, eller Maiplatene ikke passer til f.eks. faren eller søstera di, ja, så skal det gå an å finne bøker fra andre forlag. Av andre gaveartikler kan vi nevne, Kunst og billedbøker, hobbybøker, kokebøker, kvinnefrontsmykker i sølv, kalendere og mye mer.

Utvalget av PANDAVERER vil bli større enn noen sinne, og i alle prisklasser. Det kommer alt fra Fløyelssko for barn og voksne til trekammer til feltflasker.

Jula er ei tid som passer godt for høytlesning for ungene. Vi har mve bra barnelitteratur, og mer skal vi få før jul.

Vi kan ikke gå gjennom alle typer folk du skal gi julegave til, men spør når du kommer i butikken hvis du trenger hjelp,

Hvorfor er det så viktig å kjøpe julegavene på Oktober? Forrige F.K. kasta litt lys på den økonomiske situasjonen i forlaget. Mange kamerater har vært flinke til å følge oppfordringa om å kjøpe flere bøker. Salget har økt og det er flott.

Når vi i år satser først og fremst på Oktoberbøkene i julesalget, så er det i første rekke fordi det er en yppelig anledning til å spre politikken. For det andre for å avhjelpe den økonomiske situasjonen i forlaget, og for det tredje at Oktober skal

kunne øke bredden i utvalget. Det er mange områder hvor det idag ikke fins ei Oktoberbok, f.eks. innafor natur og miljø. Og Innafor kvinnelitteraturen er det heller ikke noe å skryte av, og dette er mye et spørsmål om økonomi og kapasitet. Om hver kamerat kjøper Oktoberbøker for 100kr. så betyr det at Oktober f.eks kan gi ut vårt syn på atomkraftspørsmålet.

Det samme gjelder for Oktober i Trondheim. Et salg på 100kr kan bety 2 nye boktitler. Å få flere nye bøker og plater koster penger, det samme gjør nytt lokale. Alle er enige om at det er for trangt på Oktober. En forutsetning for nytt lokale er økt salg.

Nå veit vi at de fleste kameratene har svært dårlig økonomi. Men når det gjelder julesalget er det i første rekke et politisk spørsmål og ikke et økonomisk. De fleste kjøper julegaver, og da er ikke spørsmålet om du skal bruke penger, men hvor du skal bruke dem.

Vi skal gi et grovt eksempel på manglende forståelse for hvor viktig det er å handle på Oktober. En gjeng-deriblant også kommunister- skulle i fødselsdag til en kamerat. Ei foreslo at ~~det~~ gaven skulle kjøpes på Oktober. Saka ble diskutert, og Oktoberkjøpet ble nedstemt med begrunnelse om at det var for kjedelig. Det skulle kjøpes noe mer "spennende".

LA JULESALGET VISE AT SLIKE IDEER IKKE ER RÅDENDE I PARTIET!

Til slutt: Butikken er liten. Ifjor kom bøkene seint, og det førte til et kjemperush de to siste ukene. Det ble temmelig slitsomt for betjeninga og dårlig service for kundene. En del kunder gikk p.g.a. kjø og mangel på hjelp. I jula kommer det mange nye kunder til. Oktober, vi ønsker ikke at de skal gå med engang p.g.a. dårlig service. Her kan alle kameratene gjøre en innsats ved å gjøre unna julehandelen tidlig, fordi bøkene kommer tidlig ut i år.

KJØP ALLE JULEGAVENE PÅ OKTOBER ---- FØR 10. DESEMBER.